

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ

ปริญญาณิพนธ์
ของ
ชลธิชา ลีไพโรจน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
กุมภาพันธ์ 2551

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ

บทคัดย่อ
ของ
ชลธิชา ลีไพโรจน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
กุมภาพันธ์ 2551

ชลธิชา ลีไพโรจน์. (2551). *ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ.ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ).*กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธ์ุ, รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์.

ในการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ การศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นประชาชนที่เข้ามาทำกิจกรรมนันทนาการภายในอุทยานเบญจสิริ จำนวน 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมามีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อหาค่าความถี่, ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน
3. ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน
4. ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

OPINIONS OF USERS TOWARD RECREATIONAL ACTIVITIES
MANAGEMENT IN BENCHASIRI PARK

AN ABSTRACT

BY

CHONTICHA LEEPHAIRIJ

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University

March 2008

Chonticha Leephairoj . (2008). *Opinions of Users toward Recreational Activities Management in Benchasiri Park*. Master thesis, M.S. (Recreation Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor committee: Asst. Prof. Chairaje Saiphant, Assoc. Prof. Tawate Piriyapoen.

The purposes of this research were to study and compare Opinions of Users toward Recreational Activities Management in Benchasiri Park. Classified by sex, age and educational levels. The samples for the study consisted of 400 People to recreational Activity Management of Benchasiri Park drawn by Accidental Sampling. The research instrument used for collecting data was a questionnaire made by researcher with reliability of 0.83. The data were analyzed by using the SPSS Program to Frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test.

The results revealed that:

1. Opinions of Users toward Recreational Activities Management in Benchasiri Park. Totally and particular were in high level
2. Who come to use serve at have the gender differently, there is opinions recreational activities management in Benchasiri Park, not different
3. Who come to use serve at have the span of age differently, there is opinions recreational activities management in Benchasiri Park, not different
4. Who come to use serve at high class the education differently, there is opinions recreational activities management in Benchasiri Park, at .05 level

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ

ปริญญาณิพนธ์
ของ
ชลธิชา ลีไพโรจน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
กุมภาพันธ์ 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญาบัตร
เรื่อง

ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ

ของ
ชลธิชา ลีไพโรจน์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธ์ุ)

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกทวี พึ่งโพธิ์ทอง)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธ์ุ)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารมณีน นาваกาญจน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธ์ุ ประธานควบคุมปริญญาโท รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ที่กรรมการควบคุมปริญญาโท ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามและกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อคิด และแก้ไขข้อบกพร่องต่างจนปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคุณสมชาติ ศักดิ์พิทักษ์ หัวหน้าอุทยานเบญจสิริ เจ้าหน้าที่และประชาชนที่มาใช้บริการอุทยานเบญจสิริทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ เพื่อการวิจัยในครั้งนี้

และขอขอบคุณคุณสมศรี ภูมิเขต และเพื่อนๆ นิสิตร่วมรุ่นปริญญาโท สาขาการจัดการ นันทนาการ รุ่น 5 ที่ให้การช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และเป็นกำลังใจตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญาโทฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณพ่อส่งพันธ์ ลีไพโรจน์ คุณแม่วัฒนา สุโกมล และทุกคนในครอบครัวที่ให้การอบรม สั่งสอน ด้วยความรัก เมตตา สนับสนุน ส่งเสริมการศึกษาและเป็นกำลังใจมาโดยตลอดอย่างยิ่ง

ชลธิชา ลีไพโรจน์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
	สมมติฐานการวิจัย.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้า.....	8
	ความหมายและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของความคิดเห็น.....	8
	แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการ.....	12
	ความหมายของการบริการ.....	18
	ข้อมูลเกี่ยวกับอุทยานเบญจสิริ.....	19
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
	งานวิจัยต่างประเทศ.....	21
	งานวิจัยในประเทศ.....	23
3	วิธีการดำเนินการวิจัย.....	27
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	27
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
	การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	28
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 30
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 30
	การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 30
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 31
5	สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ..... 45
	ความมุ่งหมายของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย..... 45
	สมมติฐาน วิธีดำเนินการวิจัย และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 46
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 47
	การอภิปรายผล..... 48
	ข้อเสนอแนะ..... 50
	บรรณานุกรม..... 52
	ภาคผนวก..... 56
	ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย..... 57
	ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ..... 63
	ประวัติย่อผู้วิจัย..... 65

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา	31
2	จำนวนค่าร้อยละ จำแนกตามประเภทกิจกรรมที่ใช้บริการ	32
3	จำนวนค่าร้อยละ จำแนกตามช่วงเวลาที่ใช้บริการ	33
4	จำนวนค่าร้อยละ จำแนกตามความถี่ของการใช้บริการ	33
5	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรม นันทนาการ	34
6	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการดำเนินงาน	34
7	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านสถานที่ อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกและ ความปลอดภัย	35
8	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านกิจกรรมนันทนาการ	36
9	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ	37
10	ผลการเปรียบเทียบ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ	38
11	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ	39
12	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ	40
13	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา	41
14	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา	42
15	ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของคะแนนเฉลี่ย จำแนกตามระดับการศึกษา	43

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	6
---------------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การดำรงชีวิตของมนุษย์จำเป็นต้องมีการประกอบอาชีพควบคู่ไปกับนันทนาการ เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและผ่อนคลายความเครียด ในยามว่างจากการประกอบอาชีพ (บุญเลิศ จิตตังวัฒนา.2540: 10) ปัจจุบันการดำเนินชีวิตของคนในสังคม เกิดความเปลี่ยนแปลง โครงสร้างทางสังคมอย่างรวดเร็วตามยุคสมัยของข้อมูลข่าวสารและปัญหาเศรษฐกิจที่มีภาวะวิกฤต ต้องแข่งขันทางผลประโยชน์กันตลอดเวลาทุกคนต้องขวนขวายดิ้นรนมุ่งเน้นหารายได้ เพื่อสร้างฐานะจนลืมนึกถึงสุขภาพของตนเองและคนรอบข้าง ส่งผลกระทบให้เกิดปัญหาทางด้านจิตใจและสุขภาพร่างกายของประชาชนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งทั้งหมดนี้เกิดมาจากความเครียดและการที่ไม่มีเวลาพักผ่อน ทั้งสิ้น ดังนั้นทุกคนต้องแสวงหาปัจจัยต่าง ๆ มาขจัดความเครียดที่มีอยู่ ซึ่งไม่มีสิ่งใดจะสามารถดำเนินการได้ดีเท่าการท่องเที่ยวหรือกิจกรรมนันทนาการ จึงทำให้ประชาชนในปัจจุบันล้วนแต่แสวงหากิจกรรมนันทนาการกันอย่างกว้างขวาง และเพิ่มพูนปริมาณความต้องการมากขึ้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นและโดยธรรมชาติของสังคมที่มีองค์การต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน หันมาจัดบริการนันทนาการให้กับประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ มากมายเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชน (นิตยสารผู้จัดการ.2543)

ปัจจุบันปัญหาการจราจรติดขัด สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ขาดแคลนสวนสาธารณะและพื้นที่สีเขียวในเมือง ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร สิ่งแวดล้อมที่ดีมีผลต่อสุขภาพ ร่างกายและจิตใจของประชาชน ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อมด้านอื่น ๆ ดังนั้นกรุงเทพมหานครจึงจำเป็นต้องเร่งหามาตรการเพื่อให้ได้ซึ่งพื้นที่สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น และจัดภูมิทัศน์ชุมชน(กองผังเมือง สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร.2537 : 9)

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ที่มียุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม โดยมุ่งพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้วยการปฏิรูปการศึกษาและพัฒนาทักษะฝีมือให้เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและวิทยาการสมัยใหม่บนพื้นฐานการนำหลักธรรมและวัฒนธรรมมาใช้ประโยชน์ การพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ทั้งทางด้านสุขภาพ สังคม และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สุขภาพของประชาชนเป็นปัจจัยพื้นฐานของการมีชีวิตที่ดี เพราะการมีสุขภาพดีจะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาชีวิตในทุกๆด้าน ทั้งนี้โดยคาดหวังว่าเมื่อคนซึ่งเป็นหน่วยเล็กที่สุดของสังคมมีการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย และจิตใจ จะเป็นพื้นฐานในการสร้างพลังครอบครัว ชุมชน และสังคมที่จะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.2543 : ข)

ดังนั้นสวนสาธารณะจึงถือเป็นแหล่งนันทนาการชนิดหนึ่ง สำหรับประชาชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และมีคุณค่าอ่อนน้อม เป็นกิจกรรมยามว่าง สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ แหล่งส่งเสริมคุณภาพชีวิตของร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ (สำนักงานส่งเสริมพัฒนาการนันทนาการ.2548 ออนไลน์) และอุทยานเบญจสิริ เป็นสวนสาธารณะที่สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการเป็นหลัก แหล่งธรรมชาติที่ช่วยด้านจิตใจที่อ่อนล้า จากความเครียดในชีวิตประจำวัน ออกแบบโดยนำผลการสำรวจความต้องการผู้ใช้ที่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงมาพิจารณา เพื่อสร้างสวนที่สมบูรณ์แบบในจินตนาการของประชาชน ภาพรวมของสวนจึงเน้นให้มีพื้นที่โล่งเขียวขจีเปิดให้เห็นความงามของท้องฟ้าถึงร้อยละ 70 เพื่อผู้อาศัยในย่านนี้ ที่เคยพบแต่สภาพแออัดและตึกสูงเสียดฟ้ารอบตัว ได้เห็นสีสนของธรรมชาติ และความเขียวขจีด้วยแนวไม้ใหญ่รอบสวนให้ร่มเงา ดังนั้นผู้มาเยือนจึงได้สัมผัส ดินแดนแห่งธรรมชาติที่สงบนิ่งให้ความรู้สึกกลับสู่ธรรมชาติต่างจากความสับสนวุ่นวายที่อยู่ภายนอกแค่เอื้อม รวมทั้งมีเอกลักษณ์ แห่งการเฉลิมพระเกียรติฯ นั่นคือ ประติมากรรมรูปปั้นเหรียญ ที่ระลึกพระบรมรูปสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประทับยืนเต็มพระองค์ ขนาด 3 เมตร เป็นที่มาของ" สวนประติมากรรม" ซึ่งนำเสนอประติมากรรมหลากหลายที่ถ่ายทอดความงาม ทางศิลปะแนวคิดลึกซึ้ง และปรัชญาอันเป็นผลงานของศิลปิน ที่มีชื่อเสียงแล้ว อุทยานเบญจสิริยังมีกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และความเพลิดเพลินในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ภายใต้บรรยากาศการเรียนรู้ของสวนสาธารณะอย่างสนุกสนานและห่างไกลยาเสพติด

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาถึงกิจกรรมต่างๆ ของอุทยานเบญจสิริ เป็นเครื่องชี้หรือสิ่งสะท้อนให้ทราบถึงความรู้สึก และปัจจัยที่มีผลต่อกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการ เพื่อนำข้อมูลงานวิจัยนี้มาประยุกต์หาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่างๆ ของอุทยานเบญจสิริ หรือเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมอุทยานเบญจสิริ ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมนันทนาการให้แก่ประชาชนและเยาวชน สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการอย่างแท้จริง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความความคิดเห็น ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ ตามตัวแปร ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ เพื่อนำข้อมูลงานวิจัยครั้งนี้มาประยุกต์หาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่างๆของอุทยานเบญจสิริ หรือเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมอุทยานเบญจสิริ ให้สร้างความพึงพอใจ ความสนุกสนาน และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการอย่างแท้จริง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ใช้บริการที่เข้ามาทำกิจกรรมนันทนาการในอุทยานเบญจสิริ โดยเก็บตัวอย่างจากสำนักงานสวนสาธารณะ กรุงเทพมหานคร จากข้อมูลตามปีงบประมาณ 2549 สรุปลำโพงสิ้นสุดเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ.2549 ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ มีจำนวนทั้งสิ้น 10,000 คน ต่อสัปดาห์ (สำนักงานสวนสาธารณะ : กรุงเทพมหานคร. 2549)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ โดยเปรียบเทียบตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสุ่มของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan 1970:608) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 384 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1. เพศ
 - 1.2. อายุ
 - 1.3 ระดับการศึกษา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ** หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของผู้ใช้บริการที่มีต่ออุทยานเบญจสิริ หลังจากที่ได้มีการใช้บริการกิจกรรมนันทนาการของอุทยานเบญจสิริแล้ว ตอบสนองความต้องการที่ได้คาดหวังไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด
2. **การจัดกิจกรรมนันทนาการ** หมายถึง การจัดกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นในอุทยานเบญจสิริ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

2.1. ด้านการจัดดำเนินงาน หมายถึง วิธีการดำเนินงานจัดกิจกรรมนันทนาการ ระยะเวลาที่จัดกิจกรรม การประชาสัมพันธ์

2.2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัย หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับการให้บริการ มีแสงสว่างเพียงพอ ความสะอาด การจัดที่นั่ง พักผ่อน และห้องสุขา เพียงพอ อุปกรณ์เครื่องเล่นที่มีไว้ให้บริการ มีปริมาณ คุณภาพ ความปลอดภัย ทันสมัย มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในการดูแลรักษาความปลอดภัย และเจ้าหน้าที่ดูแลรักษา ความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย

2.3. ด้านกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง กิจกรรมต่างที่ทางอุทยานเบญจสิริ จัดขึ้น เพื่อให้บริการแก่ประชาชนที่มาใช้บริการ เช่น ตะกร้อ สระว่ายน้ำ วอลเลย์บอล แอโรบิค บาสเก็ตบอล ไทเก๊ก เดิน-วิ่งเพื่อสุขภาพ นั่งเล่น,ปิกนิก ดนตรีในสวน ธรรมะในสวน และอื่นๆ

3. ผู้ใช้บริการ หมายถึง ประชาชนที่มาใช้บริการเพื่อพักผ่อน ,ทำกิจกรรมต่างๆ

4. อุทยานเบญจสิริ หมายถึง สวนสาธารณะในเขตกรุงเทพมหานคร ติดถนนสุขุมวิท ระหว่างซอยสุขุมวิท 22-24 แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ที่ทางสำนักงาน กรุงเทพมหานครได้จัดขึ้นเพื่อใช้เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ

5. เพศ หมายถึง ลักษณะทางกายที่แสดงเพศของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ แบ่งเป็น เพศชายและเพศหญิง

6. อายุ หมายถึง อายุในวันที่ตอบแบบสอบถาม นับตามปฏิทิน ตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน ได้แก่

- 6.1 อายุ 15 – 25 ปี
- 6.2 อายุ 26 – 35 ปี
- 6.3 อายุ 36 – 45 ปี
- 6.4 อายุ 46 ปีขึ้นไป

7. ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ใช้บริการกิจกรรมนันทนาการของ อุทยานเบญจสิริ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

- 7.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 7.2 ระดับปริญญาตรี
- 7.3 สูงกว่าปริญญาตรี

8. ประเภทกิจกรรมที่ใช้บริการ

- 8.1 ตะกร้อ
- 8.2 สระว่ายน้ำ
- 8.3 วอลเลย์บอล

- 8.4 แอโรบิค
- 8.5 บาสเก็ตบอล
- 8.6 ไทเก๊ก
- 8.7 เดิน-วิ่งเพื่อสุขภาพ
- 8.8 นั่งเล่น, ปิกนิก
- 8.9 ดนตรีในสวน
- 8.10 ธรรมชาติในสวน
- 8.11 อื่นๆ

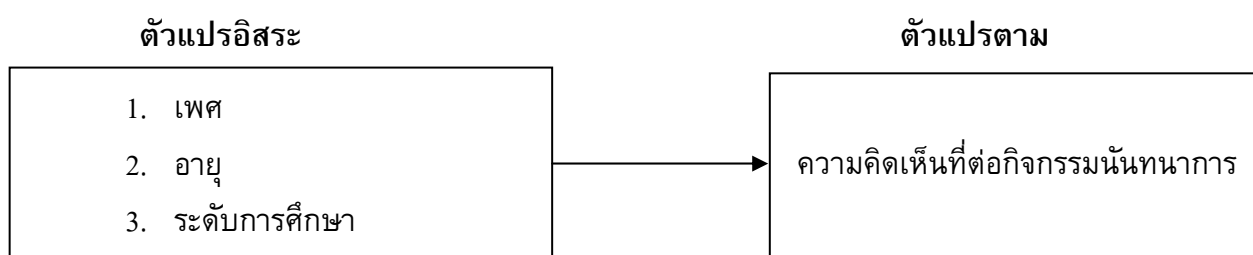
9. ช่วงเวลาที่มาใช้บริการ หมายถึง ช่วงเวลาที่ผู้ให้บริการมาทำกิจกรรมนันทนาการที่อุทยานเบญจสิริ แบ่งออกเป็น 5 ช่วงเวลา คือ

- 9.1 เวลา 05.00-08.00 น.
- 9.2 เวลา 08.01-11.00 น.
- 9.3 เวลา 11.01-14.00 น.
- 9.4 เวลา 14.01-17.00 น.
- 9.5 เวลา 17.01-21.00 น.

10. ความถี่ของการใช้บริการ

- 10.1 มาทุกวัน
- 10.2 3 ครั้ง หรือมากกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์
- 10.3 2 ครั้งต่อสัปดาห์
- 10.4 1 ครั้งต่อสัปดาห์
- 10.5 1 ครั้งต่อเดือน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน
2. ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน
3. ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวกับความคิดเห็น
 - 1.1 ความหมายของความคิดเห็น
 - 1.2 องค์ประกอบของความคิดเห็น
 - 1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น
 - 1.4 ความสำคัญของความคิดเห็น
 - 1.5 วิธีวัดความคิดเห็น
2. เอกสารที่เกี่ยวกับนันทนาการ
 - 2.1 ความหมายของนันทนาการ
 - 2.2 คุณลักษณะของนันทนาการ
 - 2.3 ความมุ่งหมายของนันทนาการ
 - 2.4 ความสำคัญของนันทนาการ
3. เอกสารที่เกี่ยวกับการบริการ
 - 3.1 ความหมายของการบริการ
 - 3.2 ความสำคัญของการบริการ
 - 3.3 หลักการใช้บริการ
4. ประวัติและความเป็นมาอุทยานเบญจสิริ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวกับความคิดเห็น

1.1 ความหมายของความคิดเห็น

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2522 : 9) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นคือการแสดงออกซึ่งมี วิจารณ์ญานที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความคิดเห็นมีความหมายแคบกว่าเจตคติ (Attitude) เพราะ ความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง (Fact) และเจตคติ (Attitude) ของ บุคคลความคิดเห็นเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ

เรืองเวทย์ แสงรัตนา (2522 : 30) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้าน ความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือเขียนโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และ สภาพแวดล้อมการแสดงความคิดเห็นนี้อาจได้รับการยอมรับ หรือปฏิเสธจากคนอื่นได้

สุชา เจริญสุข (2527 : 8) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลแต่เป็น ลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเท่ากับทัศนคติ คนเราจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันและความคิดเห็นจะเป็นส่วน หนึ่งของทัศนคติ

ลาวัลย์ จักรานุวัฒน์ (2540 : 9) ใต้ให้ความหมายของคำว่าความคิดเห็น หมายถึง ความ เชื่อหรือการลงความเห็นที่ไม่ได้เป็นความรู้สึกอันแท้จริง แต่ในบางครั้งความคิดเห็นในบางสิ่ง บางอย่างอาจจะเป็นจริงได้

จากความหมายของความคิดเห็นของบุคคลต่าง ๆ พอจะสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการ แสดงทางด้านความรู้สึกนึกคิด การตัดสินใจ และความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เหตุการณ์ใดเหตุการณ์ หนึ่ง ด้วยการพูดหรือการเขียนโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม เป็น ส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอาจจะเป็นที่ยอมรับหรือปฏิเสธ จากบุคคลอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

1.2 องค์ประกอบของความคิดเห็น

ไทรแอนดิส (Triandis. 1971 : 2-3) ใต้กล่าวถึง องค์ประกอบของความคิดเห็นไว้ว่า สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคล หรือสภาวะการณ์ใด ๆ ความรู้ ความคิด ดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดทิศทางของความคิดเห็นของ บุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการติดต่อกับสิ่งเร้าครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความเห็นต่อสิ่ง เร้าในทางบวก

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก ได้แก่ อารมณ์ หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งเร้าอย่างใด อย่างหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะกำหนดทิศทางความคิดเห็น คือถ้ามีความรู้สึกดี บุคคลก็จะมี ความเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้ามีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งนั้น บุคคลก็จะมีความเห็นในทางลบ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใด อย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงความคิดเห็นของบุคคล คือ ถ้าแสดงออกอย่างชัดเจน แสดง ว่ามีความคิดเห็นเป็นบวกเป็นลบแน่นอน

1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ฟอสเตอร์ (Foster. 1972 : 119) ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นว่ามีมูลเหตุ 2 ประการ ดังนี้ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่าง ๆ หรือสถานการณ์ ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็น ความคุ้นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง และจากการได้ยินได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือโดยไม่ได้พบเห็นของจริง ถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยม เนื่องมาจากกลุ่มชน แต่ละกลุ่มมีค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยมไม่เหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นในสิ่งต่างๆ แตกต่างกัน

ออสแคมป์ (Oskamp. 1977 : 119 – 133) ได้กล่าวสรุปถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็น ดังนี้คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คืออวัยวะต่าง ๆ ของบุคคลที่ได้รับความผิดปกติของอวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัส ซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นไม่ดีต่อบุคคลภายนอก

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเอง หรือได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความฝังใจและเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน

3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็กผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิด และให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

4. ทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนโรงเรียน หน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนหรือแตกต่างกัน ย่อมจะมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

5. สื่อมวลชน คือ สิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรา ดังนั้นสื่อเหล่านี้ ซึ่งได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

ชาติชาย โทณสินธิติ (2529 : 15) ได้เสนอว่า สิ่งที่มีอิทธิพลที่ทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกันประกอบด้วย

1. การอบรมของครอบครัว อิทธิพลของครอบครัวมีมากกว่าปัจจัยอื่น ๆ เพราะครอบครัวเป็นสถาบันสังคมแห่งแรกของบุคคล

2. กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง บุคคลเมื่ออยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใด ก็จะมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกันกับกลุ่ม และสังคมนั้น ๆ เป็นส่วนผลักดันให้บุคคลมีการเรียนรู้โดยตรง

3. วัฒนธรรมประเพณี บุคคลเมื่อได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมและประเพณีใด ย่อมปฏิบัติไปตามวัฒนธรรมและประเพณีนั้น ๆ และมักจะมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมและประเพณีของตนไปในทางที่ดี

4. การศึกษา ระดับการศึกษามีอิทธิพลมากต่อการแสดงความคิดเห็น เพราะเป็นการจัดประสบการณ์ให้กับบุคคล

5. สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลมากต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล เพราะว่าจะเป็นสื่อในการสร้างความคิดทั้งทางด้านบวกและด้านลบได้

1.4 ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษารู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด หรือการเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะมีประโยชน์ต่อการวางนโยบายต่าง ๆ เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย โครงการพัฒนาใด ๆ ก็ตาม ถ้าจะให้สำเร็จและบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริงแล้ว ก็ควรจะต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชน การเผยแพร่โครงการและรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนต่อโครงการจึงจะเกิดผลดีคือ จะช่วยให้โครงการนั้นสอดคล้องเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่นอันเป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ใช้ประเมินโครงการและทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกในการเข้ามีส่วนร่วมทำให้เกิดการต่อต้าน ถ้าสาธารณชนมีส่วนร่วมหรือมีสิทธิแสดงความคิดเห็นในโครงการใด ๆ ที่จะพัฒนาประเทศนั้น ก็จะทำให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกในการเป็นเจ้าของเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหรือรักษาไว้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางนโยบายต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งการฝึกหัดการทำงานด้วย

1.5 วิธีวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไป ต้องมีสิ่งประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัดสิ่งเร้าและมีการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาเป็นระดับสูงต่ำ มากน้อย วิธีการความคิดเห็นนั้น โดยมากจะใช้การตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ที่ตอบคำถามเลือกตอบตามแบบสอบถาม แซดรอซนี (Zadrozny. 1979 :234)

เบสท์ (Best. 1997 : 171) ได้เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็น คือ การแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร

มอร์แกน และคิง (Morgan ;& King. 1991 :536,750) ได้เสนอแนะว่า การที่ใครแสดงความคิดเห็น ควรถามกันต่อหน้าดีกว่าที่จะให้เขาต้องมาอ่านข้อความหรือเขียนข้อความ ซึ่งแสดงว่าทั้งสองคนเห็นว่าการสัมภาษณ์ หรือการสอบถามจะดีกว่าตอบแบบสอบถาม และถ้าใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นจะต้องระบบให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดการใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็น จะต้องระบบให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวทางของลิเคิร์ท ซึ่งแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย

และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าจะเป็นปฏิฐาน (Positive) หรือ นิเสธ (Negative) (วิเชียร เกตุสิงห์ 2530 : 94 - 97)

การวัดความคิดเห็นสามารถกระทำได้หลายรูปแบบ โดยรูปแบบที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันมีด้วยกัน 4 วิธี (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. 2531 : 3) คือ

1. วิธีของเทอร์สตัน (Thurston's method) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่าเป็นสเกลที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal-Appearing Intervals)

2. วิธีของกัตต์แมน (Guttman's scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกันและสามารถจัดอันดับสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้ จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมความคิดเห็น

3. วิธีจำแนกความแตกต่างในการตีความ (Semantic Differential Scale:S-D Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น 7 ระดับ (Seven-point scale) โดยแบ่งเป็นช่วงๆ ตั้งแต่ด้านซ้ายสุดของสเกลกำหนดให้เป็นคำเชิงบวกสุด ด้านขวาสุดของสเกลกำหนดเป็นคำลบสุด ซึ่งอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (Bipolar adjective) เช่น ดี-เลว ชยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น

4. วิธีของลิเคิร์ต (Likert's method) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติ และความคิดเห็นที่นิยมแพร่หลายเพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชอบหรือไม่ชอบโดยจัดอันดับความชอบหรือความไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบและให้คะแนน 5, 4,3,2,1 หรือ+2, +1, 0,-1,-2 ตามลำดับ ซึ่งการใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นนิยมระบุให้ผู้แสดงความคิดเห็นตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ซึ่งแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2530: 94-97) ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ทั้งนี้การให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าจะเป็นปฏิฐาน (Positive) หรือนิเสธ (Negative)

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนันทนาการ

2.1 ความหมายของนันทนาการ

สมบัติ กาญจนกิจ (2542:21-22) กล่าวว่า การศึกษาเรื่องของนันทนาการเป็นกระบวนการการจัดบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการ ความสนใจ หรือสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคคล และสังคมซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบของรัฐบาลของประเทศที่จะต้องจัดบริการเพื่อสังคมให้มีความอบอุ่นเป็นระเบียบเรียบร้อย และบทบาทของภาคเอกชน ธุรกิจบริการต้องพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม

แนช (สมบัติ กาญจนกิจ.2544:26; อ้างอิงจาก Nas.1960) กล่าวว่า นันทนาการเป็นสื่อสำหรับการสนองความพึงพอใจ ความต้องการของมนุษย์ ซึ่งอยู่ภายใต้แรงขับและความกดดัน

ภายในตัวกระตุ้น นันทนาการเป็นการแสดงออกในทางที่ดีต่อความต้องการในช่วงเวลาว่าง ดังนั้น นันทนาการจึงตอบสนองทั้งบุคคลและสังคม

อเนก หงส์ทองคำ (2542 : 1-3) ได้กล่าวไว้ว่า พระยาอนุমানราชชน หรือนามปากกา “เสถียร โกเศศ” ได้บัญญัติศัพท์ “นันทนาการ” ในปี พ.ศ. 2507 ซึ่งเป็นคำสนธิระหว่าง “นันท” กับ “อาการ” หมายถึง ความสนุกสนาน รื่นเริง แทนคำ “สันทนาการ” ซึ่งมีมานานแล้ว

“นันทนาการ” ซึ่งเป็นคำที่ได้รับการยอมรับจากผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาศาสตร์ ว่ามีความหมายตรงตามลักษณะวิชา ลักษณะกิจกรรมมากกว่า คำว่า “สันทนาการ” ซึ่งเป็นคำเดิม แต่ในปัจจุบันคำทั้งสองยังคงใช้ทั้งในทางวิชาการ ทางราชการ และทางสังคมทั่วไป

นันทนาการ ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Recreation ซึ่งมาจากศัพท์คือ Re และ Create แปลว่า สร้างขึ้นมาใหม่ หมายถึง การทำให้สดชื่น เสริมสร้างพลังงานขึ้นมาใหม่

สรุปได้ว่านันทนาการ คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ขึ้นอยู่กับความสนใจและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล นันทนาการจึงเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงออกซึ่งความพอใจของแต่ละบุคคล จึงควรมีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นันทนาการควรเป็นกิจกรรมที่ทำด้วยความสมัครใจ ทำในเวลาว่าง และได้รับความพึงพอใจ

2.2 คุณลักษณะของนันทนาการ (Characteristics of Recreation)

จากความหมายของนันทนาการดังที่กล่าวมา พอจะทำให้ทราบว่านันทนาการเป็นเรื่องของการกระทำร่วมกันในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสุขความพึงพอใจ การที่จะพิจารณาว่าสิ่งใดกระทำนั้นเป็นนันทนาการหรือไม่ ควรมีหลักการในการพิจารณาถึงคุณลักษณะของนันทนาการ ซึ่งในที่นี้จะขอกล่าวถึงคุณลักษณะของนันทนาการที่ โด널ด์ ซี ไวส์คอปฟ์ (Donald C. Weiskopf. 1982 : 10-11) ได้กล่าวไว้ในหนังสือการแนะนำนันทนาการและเวลาว่าง (A Guide to Recreation and Leisure)

1. นันทนาการเป็นกิจกรรมที่สมัครใจ (Voluntary) หมายถึง การที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการของแต่ละคนนั้น จะต้องมีความสมัครใจ เต็มใจ ยินดี โดยที่ไม่มีการบังคับ เป็นกิจกรรมที่เกิดความสนใจด้วยตัวเอง
2. นันทนาการเกิดขึ้นในระหว่างเวลาว่าง (Leisure time) คือใช้เวลาว่างจากภารกิจประจำวัน เช่น ว่างจากการทำงาน เรียน หน้าที่ประจำ หรือการทำกิจส่วนตัว เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเข้าห้องน้ำ การนอนหลับเวลากลางคืน ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว
3. นันทนาการช่วยส่งเสริมความสนุกสนาน (Enjoyment) ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้รับความสนุกสนาน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมและได้รับผลทันทีโดยตรง ความสนุกสนานจะช่วยให้เกิดความสุขและคลายความเครียดได้ดี
4. นันทนาการเป็นกิจกรรมที่มีการกระทำ (Activities) กล่าวคือ มีการกระทำ โดยร่างกาย กล้ามเนื้อ หรืออวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง กิจกรรมต่าง ๆ มีรูปแบบลักษณะที่แตกต่างกันไป

เช่น การเล่นกีฬา งานศิลปะ งานอดิเรก จะไม่อยู่นิ่งเฉยและมีการกระทำตลอด การนอนหลับไม่ถือว่าเป็นนันทนาการ เพราะไม่ได้ทำอะไรไปปล่อยให้ว่างเปล่า

5. นันทนาการเป็นเรื่องช่วยทำให้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล (Broad in concept) มีกิจกรรมหลายอย่างมีขอบเขตกว้างขวาง รูปแบบของนันทนาการมีให้เลือกเข้าร่วมตามความต้องการของคนทุกวัยนับตั้งแต่วัยเด็ก และวัยผู้ใหญ่ ทุกคนสามารถเลือกได้ตามความคิดที่มีต่อกิจกรรม

6. นันทนาการจะช่วยส่งเสริมความสุขสดชื่น และเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี ก้าวหน้า (Refreshing change of pace) กิจกรรมส่วนใหญ่จะทำให้ผู้เข้าร่วมมีความสุขสดชื่น กระปรี้กระเปร่า และพัฒนาไปในสิ่งที่ดีงาม ไม่หมกมุ่นอยู่กับอบายมุข สามารถยืดหยุ่นตามความต้องการที่จะเกิดประโยชน์

7. นันทนาการควรเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์และเป็นสิ่งสร้างสรรค์ (Should be wholesale and constructive) ทำให้เห็นคุณค่าและความสำคัญ มีค่านิยมตามธรรมเนียมประเพณีและควรค่ารักษาไว้ให้ยืนนาน

8. นันทนาการเป็นสิ่งที่สังคมต้องการและยอมรับได้ (Should be socially acceptable)

9. กิจกรรมหลายสิ่งหลายอย่างที่ผู้เข้าร่วมชอบและสนใจในการกระทำ แต่บางครั้งสังคมไม่ยอมรับหรือปฏิเสธก็ไม่ถือว่าเป็นนันทนาการ เช่น การแสดงออกของเด็กวัยรุ่นในการก้าวร้าว ส่งเสียงเฮฮา มั่วสุมในการบันเทิง เป็นต้น จึงควรพิจารณาถึงการยอมรับของสังคมด้วย

10. นันทนาการเป็นเรื่องของการให้ประโยชน์ผู้เข้าร่วมทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสร้างคุณธรรม (Contributes to the physical mental and moral welfare of the participant)

จากลักษณะพื้นฐานนันทนาการที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า กิจกรรมใดก็ตามที่ผู้เข้าร่วมได้รับความสุขความพึงพอใจ และใช้เวลาว่างเข้าร่วมด้วยความเต็มใจ เป็นกิจกรรมที่เกิดประโยชน์ต่อสังคมเป็นการสร้างสรรค์ เป็นเรื่องของนันทนาการ กิจกรรมบางชนิดเป็นนันทนาการของคนหนึ่งแต่อาจไม่ใช่ของอีกคนหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละคนที่แตกต่างกันไป ดังนั้นจึงควรพิจารณาถึงลักษณะพื้นฐานเป็นเกณฑ์

2.3 ความมุ่งหมายของนันทนาการ (Objective of Recreation)

ตามที่กล่าวเบื้องต้นว่า นันทนาการเป็นเรื่องของการแสดงออกด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจ เพื่อหวังความสุขที่จะได้รับ เป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับ นอกจากจะช่วยส่งเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจแล้ว ยังส่งผลถึงการเข้ากับหมู่คณะได้เป็นอย่างดี โดยอาศัยกิจกรรมเป็นสื่อ นันทนาการจึงนับว่ามีบทบาทต่อการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ผู้เข้าร่วมตามความมุ่งหมายที่วางไว้ ความมุ่งหมายของนันทนาการประกอบไปด้วย

1. เพื่อความพึงพอใจในความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (Satisfying basic human needs)

มนุษย์เรามีความต้องการตามธรรมชาติจากปัจจัยคือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐาน และเพื่อการดำรงชีวิตให้มีความสุข มนุษย์จึงได้

ชวนขยายหากิจกรรมต่าง เพิ่มเติม กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สร้างความพึงพอใจให้กับมนุษย์ในเรื่องดังต่อไปนี้

1.1. ความต้องการในความสำเร็จ การที่คนเรากระทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามเมื่อเกิดความประสบความสำเร็จจะเกิดความพึงพอใจและดีใจ ไม่ว่ากิจกรรมนั้นจะมีคุณค่ามากน้อยเพียงใดก็ตาม จะเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีความภาคภูมิใจและคิดเสมอว่าตนเองต้องทำได้ในกิจกรรมต่อ ๆ ไป นันทนาการจะเป็นสื่อของความสำเร็จในการมุ่งมั่นของผู้เข้าร่วม

1.2. ความต้องการด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นันทนาการเป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อฐานสภาพของเศรษฐกิจได้ เช่น งานอดิเรก งานด้านศิลปหัตถกรรม การจัดสวนต่าง ๆ จะช่วยสร้างความมั่นคงต่อตนเองและครอบครัวได้เป็นอย่างดี ด้วยการนำผลพลอยได้จากงานนันทนาการนั้น ๆ เปลี่ยนค่าเป็นเงินโดยไม่ยาก

1.3. ความต้องการด้านความรัก มนุษย์ทุกคนต้องการความรักความอบอุ่นทั้งจากพ่อแม่ ครู อาจารย์ และเพื่อน ๆ เมื่อตนเองได้รับความรักจากการเข้าร่วมนันทนาการ จะทำให้เกิดความอบอุ่นทางใจ และมีน้ำใจที่จะแสดงออกกับเพื่อนร่วมงาน ชีวิตจะมีความสุขตามความต้องการ

1.4. ความต้องการความปลอดภัย ทุกชีวิตมีความต้องการเรื่องความปลอดภัยทั้งภัยที่เกิดจากธรรมชาติและภัยรอบ ๆ ตัว นอกจากความปลอดภัยที่เกิดขึ้นกับตนเองแล้วยังรวมถึงความปลอดภัยกับครอบครัว เพื่อนฝูง และทุก ๆ คนที่ร่วมกิจกรรมนันทนาการ

2. เพื่อส่งเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ (Promotion title health)

นันทนาการเป็นกิจกรรมที่มีการกระทำไม่อยู่นิ่งเฉย เป็นกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวใช้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำงานหรือประกอบกิจกรรม ย่อมจะทำให้ร่างกายมีความสมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ นอกจากนี้นันทนาการยังเป็นเรื่องของการส่งเสริมความสุข สนุกสนาน ความพึงพอใจในการเข้าร่วมด้วยความเต็มใจ ย่อมทำให้มีสุขภาพจิตที่ดีตามไปด้วย จึงพอสรุปได้ว่านันทนาการมีความมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดีพร้อม ๆ กันไป

คุณของนันทนาการที่มีต่อบุคคล นันทนาการมีประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมที่จะทำให้เกิดการพัฒนาได้ 3 ประการหลัก คือ

1. ส่งผลทางด้านจิตใจ (Psychological Aspects of Recreation)

นันทนาการ เป็นที่ยอมรับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการป้องกันและรักษาสุขภาพจิต ไม่ให้มีความวิตกกังวล และยังเป็นเครื่องช่วยในการฟื้นฟูและพัฒนาสุขภาพจิตอีกด้วย นันทนาการเป็นส่วนสำคัญในการช่วยคนที่กำลังเกิดความสับสน ฟุ้งซ่าน กังวลและเป็นห่วง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะหมดไปถ้าได้ศึกษาให้ความสนใจอย่างจริงจังโดยใช้กิจกรรมนันทนาการเป็นเครื่องแก้ไขที่ละเล็กทีละน้อย นักจิตวิทยาที่สำคัญ ๆ ให้การยอมรับนันทนาการ เพราะถือนันทนาการเป็นส่วนสำคัญและเป็นพื้นฐานของสุขภาพจิตของทุก ๆ คน เมเนนิเกอร์ ได้ให้ความเห็นว่า คุณค่าของการมีประสบการณ์ด้านนันทนาการจะมีส่วนช่วยทำให้การดำรงชีวิตอย่างมีความสุขของแต่ละคน เขา

กล่าวอย่างหนักแน่นว่า การทำงานอดิเรก การเล่นกีฬาและเกม มีความสำคัญมากที่จะช่วยให้ อารมณ์มีความสุข

2. ส่งผลทางด้านร่างกาย (Physical Aspects of Recreation)

กิจกรรมนันทนาการที่เกี่ยวข้องกับเกมกีฬาและกิจกรรมกลางแจ้ง จะช่วยส่งเสริมและ พัฒนาร่างกายให้มีสมรรถภาพทางกายที่ดี มีความสมบูรณ์แข็งแรง กิจกรรมดังกล่าว สามารถ สร้างคนให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ กิจกรรมด้านการกีฬาและเกมจะช่วยส่งเสริมระบบการ ทำงานของร่างกายให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะระบบที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกาย เช่น ระบบ ไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ ระบบกล้ามเนื้อ เป็นต้น

3. ส่งผลทางด้านสังคม (Social Aspects of Recreation)

นันทนาการสามารถสร้างโอกาสให้คนเรามีงานทำร่วมกันและค้นพบความต้องการขั้น พื้นฐานที่แท้จริงของคนเรา ความจำเป็นขั้นพื้นฐานที่แท้จริงคือ ความรักและความเข้าใจซึ่งกันและ กัน ของคนในสังคมที่ทุกคนมีความต้องการที่จะเป็นการช่วยสร้างสังคมให้มีความเป็นอยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุข โจนอปก้า (Konopka) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการมีชีวิตในสังคมที่ดีจะต้อง ผ่านขบวนการในกิจกรรมนันทนาการ นันทนาการสามารถทำให้แต่ละคนมีการพัฒนาและยอมรับ ความเข้าใจของผู้อื่นที่จะเกิดความสุขสงบในสังคมได้

2.4 ความสำคัญของนันทนาการ (The Important of Recreation)

สมเกียรติ เนตรประเสริฐ (2543 : 15-19) ได้กล่าวไว้ว่า นันทนาการ นับว่าเป็น กิจกรรมที่มีความสำคัญต่อมนุษย์เราเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะสังคมปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปอย่าง รวดเร็ว วิธีการดำเนินชีวิตของคนเราจึงเปลี่ยนตามไปด้วยจนบางครั้งทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาเมื่อไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อเหตุการณ์ ความสำคัญของนันทนาการ ได้มีแต่เฉพาะบุคคล ทั่วไปเท่านั้น แม้แต่องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ยัง ได้เห็นถึงความสำคัญของนันทนาการด้วยการประกาศหลัก “ปรัชญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน” ที่เกี่ยวข้องกับนันทนาการไว้ 3 ประการ ด้วยกันคือ

1. ทุกคนมีสิทธิที่จะพักผ่อนและใช้เวลาว่าง
2. การศึกษาเป็นเครื่องช่วยให้มนุษย์พัฒนาทางด้านบุคลิกภาพ
3. ทุกคนมีสิทธิจะเข้าร่วมในกิจกรรมของชุมชนด้านวัฒนธรรม ศิลปะ ความก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์ ตลอดจนผลประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมนั้น ๆ

ความสำคัญของนันทนาการ ที่จะกล่าว ณ ที่นี้เป็นความสำคัญที่มีต่อบุคคล ครอบครัว สังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ ซึ่งจะชี้ให้เห็นว่า นันทนาการมีความจำเป็นอย่างไร ต่อการดำเนินชีวิต เพื่อให้เกิดความสุขและสันติสุขของชาวโลก ดังนี้

1. ความสำคัญต่อบุคคล

โดยธรรมชาติของคนทั่วไปต้องการความสุขในการดำรงชีวิต ความต้องการขั้นพื้นฐานหรือ ปัจจัยสี่ ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะขาดไม่ได้ แต่สภาพสังคมปัจจุบัน ได้เปลี่ยนแปลงไปความ

ต้องการดั่งกล่าวจึงไม่เป็นการเพียงพอสำหรับการดำเนินชีวิตเพื่อให้เกิดความสุข บุคคลดั่งกล่าวต่างก็แสวงหาความสุขจากกิจกรรมที่คิดว่าตนเองมีความสามารถและสนใจ ในทุกเพศทุกวัย กิจกรรมนั้นหนทางการจะเป็นสื่อนำไปในทางที่ดี มีกิจกรรมมากมายหลายอย่าง ให้เลือกตามความสมัคร

ในประเทศที่มีประชาธิปไตย บุคคลย่อมมีสิทธิและหน้าที่ในการปฏิบัติตนตามกฎหมายที่วางไว้ ความรับผิดชอบถือเป็นสิทธิของบุคคลอย่างหนึ่งที่จะปฏิบัตินั้นหนทางการเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่จำเป็นและสำคัญต่อบุคคล โดยยึดเป็นสิทธิ์ที่จะพึงได้รับ (จรินทร์ ธานีรัตน์.2528 :40-41)

2. ความสำคัญต่อครอบครัว

ดั่งที่ได้กล่าวมาข้างแล้วว่า ครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกและเป็นสถาบันหลักของคนเราที่จะให้ความสุข ด้วยความรักและความอบอุ่นต่อสมาชิกในครอบครัว ครอบครัวใดที่มีทั้ง พ่อ แม่ พี่ และน้อง อยู่กันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา ครอบครัวนั้นก็จะมีแต่ความสุข ความสดชื่น ซึ่งอาจมีบ้างที่ทะเลาะเบาะแว้งหรือขัดใจกัน ก็ถือเสียว่าเป็นเรื่องโรมดาของมนุษยชาติ แม้เมื่อมีความเข้าใจซึ่งกันและกันย่อมจะเกิดความสุขอย่างหาที่เปรียบมิได้ ถึงแม้สภาพปัจจุบันจะเปลี่ยนไปจากเดิมโดยที่หัวหน้าครอบครัวเป็นผู้หาเลี้ยงชีพเพียงคนเดียว แม้อันจะอยู่ทำงานบ้านเลี้ยงลูก แต่ปัจจุบันภรรยาต้องออกทำงานนอกบ้านเช่นเดียวกันสามี เพื่อช่วยกันทำงานหาเลี้ยงชีพ ดังนั้นการดูแลเอาใจใส่และความใกล้ชิดกับสมาชิกในครอบครัวย่อมลดน้อยลง ทำให้ลูก ๆ หรือสมาชิกในครอบครัวต้องออกนอกบ้านเพื่อแสวงหากิจกรรมต่าง ๆ ถ้าเข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนทางการที่นับว่ามีประโยชน์ เช่น การออกกำลังกาย เล่นกีฬา เข้าศูนย์นั้นหนทางการ ชมรม และสมาคมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น ก็จะทำให้ได้รับความสุขและประพฤติปฏิบัติไปในทางที่ดี ในทางตรงกันข้ามถ้าคบเพื่อนที่ไม่ดี เป็นอันธพาล ประพฤติเกเร ติดยาเสพติด มั่วสุมการพนัน ย่อมทำให้พ่อแม่ผิดหวัง ดังนั้น ครอบครัวจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้สมาชิกในครอบครัวอยู่อย่างมีความสุข ด้วยการจัดกิจกรรมนั้นหนทางการให้กับทุกคนได้มีการกระทำกิจกรรมร่วมกัน

3. ความสำคัญต่อชุมชนและสังคม

โดยธรรมชาติของมนุษย์เราจะอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นพวก ซึ่งมีความเป็นมาตั้งแต่สมัยโบราณ ดูได้จากกรอพยพต่าง ๆ จะมาอยู่รวมกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน และมีความสมานสามัคคีซึ่งกันและกัน จนสืบทอดมาจนถึงทุกวันนี้ ปัจจุบันคนเราจะอยู่รวมกันด้วยการตั้งเป็นสมาคมหรือสโมสร เพื่อทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยเฉพาะกิจกรรมนั้นหนทางการจะเป็นเครื่องมือและเป็นสื่อสัมพันธ์ให้สมาชิกได้รับความสนุกสนาน มีความสุขตามความต้องการ มีความเข้าใจ ความรัก และความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่ดีต่อกัน ดังนั้น สมาคม สโมสร ชุมนุม องค์กร บริษัท ศูนย์การค้า และโรงงานต่าง ๆ จึงควรมีศูนย์กลางในหน่วยงานนั้น ๆ เพื่อให้สมาชิกได้ใช้เวลาว่าง เพื่อการพักผ่อนด้วยกิจกรรมนั้นหนทางการ เช่น มีห้องนั้นหนทางการสำหรับกิจกรรมเบา ๆ มีการแข่งขันกีฬาเพื่อความสามัคคี จัดงานปาร์ตี้งานปีใหม่ และกิจกรรมพิเศษในโอกาสต่าง ๆ เป็นต้น การที่สมาชิกในสังคมเดียวกันมีกิจกรรมร่วมกันย่อมจะเกิดผลดีต่อชุมชนหรือสังคมนั้น ๆ อย่างน้อยก็ได้รับความรัก ความสามัคคีในหมู่

คณะอื่นจะนำไปสู่การพัฒนาที่ดีต่อไป นอกจากนั้นยังเป็นการช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในชุมชนและสังคมได้ เช่น ลดปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการลักขโมย ปัญหายาเสพติด และปัญหาอบายมุข เป็นต้น

4. ความสำคัญต่อประเทศชาติ

ประเทศชาติจะมีความมั่นคง ก้าวหน้า และพัฒนาไปทางสร้างสรรค์ มีเศรษฐกิจที่ดีได้ ต้องขึ้นอยู่กับประชากรที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ การที่คนเราจะมีคุณภาพที่ดีนั้นพื้นฐานเบื้องต้นจะต้องเป็นคนที่มีสุขภาพแข็งแรง มีสมรรถภาพที่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ เมื่อคนเรามีความพร้อมทุก ๆ ด้านในตัวแล้ว ย่อมจะทำประโยชน์ให้กับสังคมประเทศชาติต่อไป กิจกรรมนันทนาการหลายประเภทที่ช่วยทำให้คนเรามีสุขภาพกายที่เข้มแข็ง จิตที่สดชื่นแจ่มใส ไม่เครียดต่อการทำงาน มีความสุขต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้ได้ การเล่นกีฬาออกกำลังกาย การเล่นดนตรี งานอดิเรก และการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ นอกจากนี้ยังรวมถึงการบริการสังคมด้วยอาสาสมัคร ถ้าประเทศชาติใดมีประชากรที่มีคุณภาพดังกล่าวย่อมจะส่งผลทำให้ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าและพัฒนา ยิ่ง ๆ ขึ้น ช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ทั้งที่เป็นไปตามธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้เอง ที่เห็นถึงความสำคัญของนันทนาการที่มีต่อประเทศชาติ รัฐจึงมีนโยบายในการส่งเสริมแหล่งนันทนาการให้กับประชาชนทั้งในเรื่องเครื่องอำนวยความสะดวก สนามกีฬา แหล่งพักผ่อนหย่อนใจ วนอุทยาน และสวนสาธารณะ เป็นต้น ทั้งในระดับชุมชน ตำบล อำเภอและจังหวัด

5. ความสำคัญต่อนานาชาติ

สังคมโลกปัจจุบันทำให้ประเทศต่าง ๆ มีความใกล้ชิดกันมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี และการสื่อสาร ความสัมพันธ์ของแต่ละประเทศจะเกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรม การติดต่อประสานและการส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกัน สิ่งเหล่านี้อยู่บนพื้นฐานของความพอใจแห่งการเข้าร่วมและการแลกเปลี่ยน การร่วมมือ ความสนใจในอันที่จะก่อให้เกิดการพัฒนา จะเห็นได้จากการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ กีฬาโอลิมปิกเกมส์ การประชุมสันนิบาตแห่งชาติ การช่วยเหลือประเทศด้อยพัฒนา และการเยี่ยมเยียนประเทศต่าง ๆ ของผู้นำแต่ละประเทศ นับว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมสันติภาพและการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข นันทนาการเป็นเรื่องของการสร้างความสุขความพอใจที่จะทำให้ทุกคนมีชีวิตที่ปราศจากความขัดแย้ง

3. เอกสารเกี่ยวกับการบริการ

3.1 ความหมายของการบริการ

สมชาติ กิจยรรยง (2536:42) กล่าวว่า การบริการคือ กระบวนการของการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดผลกับผู้อื่น ดังนั้น ผู้ที่จะให้บริการคนอื่น จึงควรมีคุณสมบัติที่สามารถอำนวยความสะดวกและทำงานเพื่อผู้อื่นอย่างมีความรับผิดชอบและมีความสุข

วิฑูรย์ สิมะโชคดี (2542:202) ได้ให้ความหมายของการบริหารไว้ว่า การบริการ (Service) เป็นกิจกรรมหรือการกระทำที่ผู้ให้บริการส่งมอบให้แก่ผู้รับบริการ โดยที่ผู้ให้บริการมี

ความตั้งใจที่จะส่งมอบบริการนั้น ๆ การบริการหมายถึง สิ่งที่สัมผัสจับต้องได้ยาก และสูญสลายหายไปได้ง่าย การบริการสามารถสร้างขึ้น โดยที่ผู้ให้บริการทำ เพื่อส่งมอบการบริการหนึ่ง ๆ ให้แก่ผู้รับบริการ การบริโภคหรือการให้บริการจะเกิดขึ้นในทันทีเมื่อมีการให้บริการนั้น ๆ หรือเกือบจะทันทีทันใดที่มีการให้บริการเกิดขึ้น

การบริการโดยทั่วไปจึงมีคุณลักษณะสำคัญอยู่ 4 ประการ

1. การบริการเป็นเรื่องที่สัมผัสจับต้องได้ยาก
2. การบริการเป็นกิจกรรมหรือกระบวนการต่อเนื่องของกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้ให้บริการกระทำเพื่อส่งมอบแก่ผู้รับบริการ
3. การบริการเกิดขึ้นและถูกบริโภคในขณะเดียวกันเลย หรือเกือบจะในเวลาเดียวกัน (คือมีการรับบริการทันที ที่มีการให้บริการ)
4. ลูกค้าหรือผู้รับบริการ ให้ความสำคัญกับกิจกรรมหรือกระบวนการบริการ หรือพฤติกรรมของผู้ให้บริการมากกว่าสิ่งอื่น ๆ และรับรู้ด้วยความรู้สึกทางใจมากกว่า

दन्य तेयनपुठ्ठ (2543 : 10) กล่าวไว้ว่า การมุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านบริการหรือชนะใจลูกค้า นั้น ควรเข้าใจถึงสิ่งที่ลูกค้าคาดหวังและตอบสนองลูกค้าด้วยบริการเป็นเลิศ โดยเสนอสิ่งที่เหนือกว่าความคาดหวังของลูกค้า รวมถึงความสามารถในการแก้ไขปัญหาให้ลูกค้าได้ภายในเวลาที่เหมาะสม (รวดเร็วที่สุด)

จากแนวคิดข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า การบริการเป็นกิจกรรมที่จับต้องไม่ได้และเสื่อมสูญสลายได้ง่าย โดยผู้บริการจากผู้ให้บริการ ไปยังผู้รับบริการในทันทีและสามารถตอบสนองลูกค้าได้เหนือกว่าความคาดหวังของลูกค้า

3.2 ความสำคัญของการบริการ

สมชาติ กิจยรรยง (2536:15) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการบริการไว้ดังนี้

1. การให้บริการที่ดีและมีคุณภาพจากตัวบุคคล ซึ่งอาศัยเทคนิค กลยุทธ์ ทักษะและความแนบเนียนที่ทำให้ชนะใจลูกค้าที่มาติดต่อธุรกิจ หรือบุคคลทั่วไปที่มาใช้บริการ
2. การให้บริการสามารถกระทำได้ทั้งก่อนการติดต่อ หรือระหว่างการติดต่อ หรือภายหลังการติดต่อ โดยได้รับการบริการจากตัวบุคคลทุกระดับในองค์กร รวมทั้งผู้บริหารด้วย
3. การบริการที่ดี จะเป็นเครื่องช่วยให้ผู้ที่มาติดต่อกับองค์กรเกิดความเชื่อศรัทธาและสร้างภาพพจน์ ซึ่งจะมีผลในการสั่งซื้อหรือใช้บริการด้านอื่น ๆ อีกในโอกาสหน้า

3.3 หลักการใช้บริการ

พิมลจรรย์ นามวัฒน์ และกิตติ วัฒนกุล (2532 : 303-304) ได้กล่าวถึงหลักการใช้บริการว่า การที่องค์กรหนึ่ง ๆ จะให้บริการแก่บุคคลกรของตนในเรื่องอะไรบ้างมากหรือน้อยแค่ไหน

เพียงใดนั้น เป็นสิ่งที่แต่ละองค์การยึดถือปฏิบัติแตกต่างกันไป แต่โดยทั่วไปแล้วมีหลักในการพิจารณาอยู่ 6 ประการ คือ

1. หลักความสอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรส่วนใหญ่ กล่าวคือ บริการที่จะจัดให้ นั้น จะต้องตอบสนองความต้องการของบุคลากรส่วนใหญ่หรือทั้งหมด มิใช่เป็นการจัดให้แก่บุคลากรผู้ใดหรือกลุ่มใดโดยเฉพาะเท่านั้น ทั้งนี้เพราะถ้าหากกระทำเช่นนั้นแล้ว จะไม่ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการให้บริการและไม่คุ้มกับการดำเนินการนั้น ๆ ด้วย
2. หลักความสม่ำเสมอ กล่าวคือ การให้บริการจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มิใช่ทำ ๆ หยุด ๆ ตามความพึงพอใจของผู้บริหารระดับสูงขององค์การ ทั้งนี้เพราะถ้าหากดำเนินการอย่างไม่ต่อเนื่องจะทำให้บุคลากรไม่เกิดความรู้สึกผูกพันและจงรักภักดีต่อองค์การได้
3. หลักความสนองความต้องการ กล่าวคือ ประเภทของบริการที่จัดนั้นจะต้องตอบสนองตรงกับความต้องการที่แท้จริงของบุคลากร มิใช่ตรงกับความต้องการหรือความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูงขององค์การเพียงบางคนเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ ก่อนที่จะจัดบริการใด ๆ จึงควรมีการสำรวจความต้องการที่แท้จริงของบุคลากรในองค์การเสียก่อน มิฉะนั้นแล้วบริการที่จะจัดให้ จะสูญเปล่า หรือไม่คุ้มค่าแก่การดำเนินการ
4. หลักความเสมอภาค กล่าวคือ บริการที่จะจัดขึ้นนั้นจะต้องให้แก่บุคลากรทุกคนขององค์การอย่างเสมอหน้า เท่าเทียมกัน ไม่มีการเลือกปฏิบัติหรือให้สิทธิพิเศษแก่ผู้ใดหรือกลุ่มใด
5. หลักความปลอดภัย กล่าวคือ การที่องค์การจะบริการใด ๆ ให้แก่บุคลากรนั้น จะต้องมิลักษณะเป็นการเสริมสร้างความสามารถของบุคลากรในการช่วยเหลือตนเองได้ต่อไปในอนาคต
6. หลักความสะดวกในการปฏิบัติ กล่าวคือ บริการใด ๆ ที่จะจัดให้มีขึ้นนั้น จะต้องสามารถนำเอาไปใช้ปฏิบัติได้โดยง่าย สะดวก และสิ้นเปลืองทรัพยากรต่าง ๆ ไม่มาก ไม่เป็นการสร้างภาระยุ่งยากให้แก่บุคลากรขององค์การ

4. ประวัติและความเป็นมาอุทยานเบญจสิริ

"อุทยานเบญจสิริ" เป็นนามพระราชทานของสวนสาธารณะแห่งนี้ซึ่งกระทรวงการคลังโดยกรมธนารักษ์ จัดสร้างขึ้นตามที่ได้รับมอบหมายจากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2532 อนุมัติให้กรมอุทยานวิทยา ย้ายที่ทำการจากที่ดินราชพัสดุไปสร้างใหม่ ณ ถนนบางนาตราด ด้วยเหตุที่ตั้งเดิมเป็นเขตที่มีปัญหามลภาวะ ทางอากาศส่งผลให้การตรวจอากาศทำได้ไม่เที่ยงตรงพร้อมให้สร้างสวนสาธารณะในบริเวณดังกล่าวแทน เพื่อน้อมเกล้าฯ ถวายในวันมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถครบ 5 รอบวันที่ 12 สิงหาคม 2535 และเพื่อเป็นการระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณอันใหญ่หลวงต่อพระราช ภารกิจของพระองค์ เกี่ยวกับการเสริมสร้างสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนคุณภาพชีวิตของพสกนิกรชาวไทย กรมธนารักษ์ เริ่มก่อสร้างตั้งแต่ปี 2533 โดยได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นหลายหน่วยงานที่มีจุดประสงค์ร่วมกันในการเฉลิมพระเกียรติ และเล็งเห็นประโยชน์ร่วมกัน รวมทั้งคุณค่ามหาศาลของพื้นที่สีเขียวใจกลางเมืองย่านธุรกิจการค้าสำคัญที่มีมูลค่าที่ดินแปลงนี้สูงถึง 4,000 ล้านบาทใน

ขณะนั้น นับเป็นเพราะพระบารมีโดยแท้ จึงเกิดแหล่งธรรมชาติแห่งนี้ขึ้น ตอบสนองความต้องการด้านจิตใจที่อ่อนล้า จากความเครียดในชีวิตประจำวัน ที่ไม่อาจทดแทนด้วยความเจริญด้านวัตถุ

ลักษณะเด่นและจุดที่น่าสนใจของสวน

สวนสาธารณะแห่งนี้สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการเป็นหลัก จึงออกแบบโดยนำผลการสำรวจความต้องการผู้ใช้ที่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงมาพิจารณา เพื่อสร้างสวนที่สมบูรณ์แบบในจินตนาการของประชาชน ภาพรวมของสวนจึงเน้นให้มีพื้นที่โล่งเขียวขจีเปิดให้เห็นความงามของท้องฟ้าถึงร้อยละ 70 เพื่อผู้อาศัยในย่านนี้ ที่เคยพบแต่สภาพแออัดและตึกสูงเสียดฟ้ารอบตัวและสีสนั้ธรรมชาติ และความเขียวรมรื่นด้วยแนวไม้ใหญ่รอบสวนให้ร่มเงา ดังนั้นผู้มาเยือนจึงได้สัมผัสดินแดนแห่งธรรมชาติที่สงบนิ่งให้ความรู้สึกกลับสู่ธรรมชาติต่าง จากความสับสนวุ่นวายที่อยู่ภายนอกแค่อ้อม รวมทั้งมีเอกลักษณ์ แห่งการเฉลิมพระเกียรติชย นั้นคือประติมากรรมรูปปั้นเหรียญ ที่ระลึกพระบรมรูปสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประทับยืนเต็มพระองค์ ขนาด 3 เมตร เป็นที่มาของ " สวนประติ มากรรม" ซึ่งนำเสนอประติมากรรมหลากหลายที่ถ่ายทอดความงาม ทางศิลปะแนวคิดลึกซึ้ง และปรัชญาอันเป็นผลงานขอศิลปิน มีชื่อเสียงชั้นนำหลายท่าน ประติมากรรมเหล่านี้กลายเป็นองค์ประกอบสวนได้อย่างลงตัว บางชิ้นนำเอาน้ำพุมาประกอบเพิ่มความมีชีวิตชีวา สร้างสุนทรียสัมผัสแก่ผู้มาเยือนอย่างน่าประทับใจ นอกจากนี้ด้วยสภาพภูมิทัศน์ที่ประกอบด้วยสวนน้ำร้อยละ 20 ของพื้นที่ ทำให้อุทยานเบญจสิริ สามารถเพิ่มบทบาทต่อสาธารณะในการเป็นที่รองรับน้ำฝน ก่อนระบายสู่ระบบระบายน้ำปกติให้ระโยชน์ในการป้องกันน้ำท่วมบริเวณนี้อีกด้วย

ที่อยู่ : ระหว่างสุขุมวิท 22 และ 24 ถ. สุขุมวิท แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110
 รถประจำทาง: 2 24 38 40 48 98 รถปรับอากาศ: 1 สาย 2 8 25 38 511 ปอ.พ 6 เวลาทำการ: สำนักงาน: จันทร์-ศุกร์ 7.30-15.30 น. วันหยุดทำการ: เสาร์ อาทิตย์ วันนักขัตฤกษ์ บริเวณสวน: 5.00-20.00 น.ค่าธรรมเนียม ค่าเข้าชม: ไม่เสียค่าธรรมเนียม

กิจกรรมนันทนาการ

- การแสดงน้ำพุดนตรี เป็นจุดดึงดูดสายตาหน้าสวน โดยการจัดแสดงประติมากรรม "हरรรษา" ผลงานของ มีเซียม ยิบอินซอย ประกอบน้ำพุกระโดด น้ำพุหมอก และน้ำพุดนตรี ซึ่งเป็นม่านน้ำพุเคลื่อนไหว ในลีลาผสมจังหวะเพลง ดุริณเรีงราวเด่นระบำเปิดแสดง 3 รอบ คือ เวลา 06.00-07.00 น. เวลา 12.00-13.00 น. และเวลา 18.00-20.00 น. ทุกวัน

- ประติมากรรมประดับสวน มีให้เลือกชมถึง 16 ชิ้น ได้แก่ "เกิด" "วันเด็ก" "รามะนา" "ชีวิตและศรัทธา" "รอยศรัทธา" "เด็ก" "เติบโต" "งอกงาม" "พื้นพิภพและจักรวาล" "วิว" "ยอดสูงส่งฐานมั่นคง" "สัญลักษณ์แห่งเสรีภาพ" "สัญลักษณ์แห่งชีวิต" "มนุษย์" "สัมพันธ์ภาพในโครงสร้าง" "ลีลาแห่งสัมพันธ์ภาพ" เมื่อรวมกับ "हरรรษา" และประติมากรรมเหรียญที่ระลึกจึงเป็น 18 ชิ้น

- **ลานกีฬา** เป็นการจัดพื้นที่รอบนอกเพื่อประชาชนที่ชื่นชอบการออกกำลังกายและเล่นกีฬากลางแจ้ง เช่น สนามตะกร้อ สนามวอลเลย์บอล สนามบาสเก็ตบอล สระว่ายน้ำและสวนสุขภาพให้เลือกใช้บริการ

- **สนามเด็กเล่น** มีชุดเครื่องเล่นในจินตนาการไว้เรียกความสนใจจากเด็กโดยการเสนอรูปแบบ การผจญภัย คันทา ปีนป่าย เป็นสถานที่ยอดนิยมในวันหยุดของทั้งเด็กไทยและต่างชาติ

- **ธรรมะในสวน** อีกบทยาของสวนสาธารณะ สถานที่เพื่อจัดกิจกรรมทางพุทธศาสนา จัดให้มีการทำบุญตักบาตร และฟังธรรมเทศนา ทุกวันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 2 ของเดือน เวลา 06.30 - 08.30 น.

- **ดนตรีในสวน** หนึ่งในกิจกรรมหลากหลายในสวนเพื่อพักผ่อนคลายความเครียด โดยชวนกันมาฟังเพลงโปรดในแนวไทย หรือสากล ตามโปรแกรมการแสดงดนตรีวันเสาร์-อาทิตย์ในช่วงเย็นที่จัดหมุนเวียนไปตามสวนสาธารณะหลายแห่งทั่วกรุง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ฟิตซ์เซอรัลด์ และดูแรนท์ (Fitzerald ;& Durant.1980 : 585-594) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นและความพึงพอใจของประชาชนในมลรัฐเทนเนสซี ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่มีต่อบริการสาธารณะ 5 ประเภท คือ บริการของตำรวจ การระงับอัคคีภัย การสาธารณสุข การศึกษา และการคมนาคม ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านภูมิหลัง และปัจจัยทางด้านทัศนคติของประชาชนมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะและส่งผลต่อเนื่องถึงความรู้สึกที่อยากจะเข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการสาธารณะดังกล่าว โดยปัจจัยที่มีน้ำหนักมากที่สุดต่อความพึงพอใจของประชาชน คือปัจจัยทางด้านเชื้อชาติ รายได้ และทัศนคติที่เกิดจากการเปรียบเทียบระหว่างค่าใช้จ่ายที่ตนเสียกับประโยชน์ที่ได้รับการบริการ

โบธา (Botha. 1981 : 783-784A) ได้ทำการศึกษาในเรื่อง การบริหารงานอุทยาน และนันทนาการสำหรับชุมชนในแอฟริกาใต้ โดยสอบถามนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในอุทยานในแอฟริกาใต้ โดยถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 440 คน พบว่า การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกมีปัญหาด้านของงบประมาณมีจำกัดในแต่ละอุทยาน และถ้าอุทยานใดมีงบประมาณน้อยก็จะส่งผลให้อุทยานแห่งนั้นมีคุณภาพต่ำไปด้วย ดังนั้น การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวควรมีมาตรการในการแก้ไขตามความเหมาะสม เช่น การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว ให้พอเหมาะกับปริมาณของสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ การเพิ่มค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงดูแลรักษาสิ่งอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมการลงทุนของเอกชน เป็นต้น

เดลีโอ (Deleo.1983 : 3638A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในหน้าที่การงานและความพึงพอใจในการใช้เวลาว่างของผู้บริหารนันทนาการของเทศบาลในรัฐนิวอิงแลนด์ สหรัฐอเมริกา โดยสำรวจผู้บริหารระดับผู้อำนวยการของหน่วยงานนันทนาการของเทศบาล

ในรัฐนั้น จำนวน 385 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ พบว่า มีความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจในหน้าที่การงานกับความพึงพอใจในการใช้เวลาว่าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านการบริการสังคม สัมฤทธิ์ผล ความคิดสร้างสรรค์ กิจกรรม และความรับผิดชอบ คือ แหล่งสำคัญสูงสุด 5 ประการ ของความพึงพอใจในหน้าที่การงานและเวลาว่าง และมีความพึงพอใจในเวลาว่างมากกว่าความพึงพอใจในหน้าที่การงาน

อีไลน์ (Ealine. 1984 : 30-40) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อนันทนาการ และสวนสาธารณะของเอกชนในนิวยอร์กประเทศสหรัฐอเมริกา โดยการสำรวจประชาชนที่มาท่องเที่ยวจำนวน 980 คน โดยใช้แบบสอบถามเพื่อทราบระดับความพึงพอใจในการบริการ การนันทนาการและสภาพสวนสาธารณะ พบว่า ประชาชนที่เป็นผู้หญิงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 68.82 ความพึงพอใจในด้านการจัดโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมากทั้งเพศหญิงและเพศชาย ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 50 สำหรับอาชีพส่วนใหญ่เป็นนักธุรกิจมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทั้งด้านสภาพพื้นที่และการนันทนาการ รองลงมา ข้าราชการ นักเรียน นักศึกษา

สำหรับความคิดเห็นทั่ว ๆ ไป มีความเห็นว่าควรปรับปรุงพัฒนาในด้านผู้ให้บริการการรักษาความปลอดภัย และเครื่องอำนวยความสะดวกให้ทันสมัยมากกว่าที่เป็นอยู่

เฮนดี และคณะ (Hendee and others. 1984 : 60-64) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว จำนวน 140 คน ที่ไปท่องเที่ยวในพื้นที่ป่าแถบตะวันตกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกา 3 แห่ง โดยการสอบถามและสัมภาษณ์ พบว่า นักท่องเที่ยว ร้อยละ 40 เห็นด้วยกับการจ่ายค่าธรรมเนียมในการเข้าไปท่องเที่ยวป่า เพื่อจะได้มีเงินไปใช้ในการพัฒนาเพื่อบริการบำรุงรักษา แต่ในเรื่องการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว และการส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาลงทุนเพื่อพัฒนา มีความเห็นด้วยน้อย มีประมาณร้อยละ 10 เท่านั้น และเห็นด้วยกับการลดผลกระทบในพื้นที่ โดยวิธีการกระจายกลุ่มนักท่องเที่ยวมากกว่า

ฮอลล์ (Hall .1989 : 47) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องลักษณะการใช้บริการ ในบิววิส (Beau Fitness) และแอโรบิค เซ็นเตอร์ (Aerobic Center) โดยศึกษากับประชากร อันจะก่อให้เกิดความรู้เพื่อช่วยให้สถานบริการมีการพัฒนามากขึ้น และเพื่อเผยแพร่ข่าวสารของสถานบริการด้านนี้ให้แก่บุคคลทั่วไปมากขึ้น สถานบริการทั้งสองแห่งอยู่ในเมืองฟินิกซ์ และการเก็บรวบรวมข้อมูลจะเก็บจากสถานบริการทั้งสองนี้ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกัน

ปาร์คเกอร์ (Parker D.H. 1999 : 1118-1119-A) ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวของเยาวชนในเมืองยองเกอร์ (Younger) มลรัฐนิวยอร์ก (New York) ที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในสถานที่ท่องเที่ยว โดยทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชน อายุระหว่าง 12-20 ปี จำนวน 480 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยพิจารณาที่เกณฑ์ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์

ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับสูง มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในสถานที่ท่องเที่ยวถูกต้องมากที่สุด จาก

การทดสอบทางสถิติพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกา
รท่องเที่ยวที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05

งานวิจัยในประเทศ

เสาวลักษณ์ นวเจริญกุล (2541 : -96-98) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิง
นิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตอุทยานแห่งชาติไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้
แบบสอบถามและแบบทดสอบ ให้นักท่องเที่ยวที่เป็นชาวไทย จำนวน 350 คน เป็นผู้ตอบและว
เคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) ค่าเอฟ (F-
test) เพื่อทดสอบสมมุติฐาน ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่
ถูกต้องอยู่ในระดับปานกลาง และผลวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า อายุ ระดับ
การศึกษา การให้คุณค่าต่อสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความรู้เกี่ยวกับการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.01 และอาชีพ วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางท่องเที่ยวการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05

สุริพร ภัทรพรนันท์ (2541: บทคัดย่อ) ศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการ
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติในจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ระดับปานกลาง โดยมีความรู้เรื่องเป้าหมาย วัตถุประสงค์
ของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากกว่าความรู้เรื่องการจัดการ,การมีส่วนร่วมของประชาชน มีทัศนคติ
ต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เชิงบวก หรือส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระดับปานกลางถึงสูง
โดยมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติของจังหวัดกาญจนบุรี
แตกต่างกันตามสถานภาพสมรส การศึกษา และความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

จินดา ปั้นบรรจง (2544:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการการออกกำลังกาย
ของประชาชนในลานกีฬากลุ่มเจ้าพระยาของกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการทางด้านกิจกรรมการออกกำลังกาย ประชาชนอายุ 25 ปีขึ้นไป มี
ความต้องการมากที่สุดสามอันดับแรก คือ ฟุตบอลคิดเป็นร้อยละ 10.53 ฟุตซอล คิดเป็นร้อยละ
9.72 และบาสเกตบอลคิดเป็นร้อยละ 9.18 ประชาชนอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความต้องการมากที่สุดสาม
อันดับแรกคือ แอโรบิกแดนซ์ คิดเป็นร้อยละ 9.41 เปตอง คิดเป็นร้อยละ 9.11 และแบดมินตันคิด
เป็นร้อยละ 9.09 ประชาชนหญิงอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความต้องการมากที่สุดสามอันดับแรก คือ
บาสเกตบอล คิดเป็นร้อยละ 9.67 แบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 9.18 และแอโรบิกแดนซ์คิดเป็นร้อยละ
8.70

2. ความต้องการด้านวัน และเวลาสำหรับการออกกำลังกาย ประชาชนชายอายุ 25 ปีขึ้นไป ประชาชนชายมีอายุต่ำกว่า 25 ปี ประชาชนหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป และประชาชนหญิงอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความต้องการออกกำลังกายทุกวัน เวลาที่ต้องการออกกำลังกายของประชาชนชายอายุ 25 ปีขึ้นไป มีความต้องการมากที่สุด คือร้อยละ 32.22 ในช่วงเช้าเวลา 05.00-08.00 น. มากที่สุดคือ ร้อยละ 58.89 ในช่วงเย็นเวลา 18.00-21.00 น. ประชาชนชาย อายุ 25 ปี มีความต้องการมากที่สุด คือ ร้อยละ 74.77 ในช่วงเย็นเวลา 05.00-08.00 น. มากที่สุด คือร้อยละ 47.78 ในช่วงเย็นเวลา 18.00-21.00 น. และประชาชนหญิงอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความต้องการมากที่สุด คือร้อยละ 56.67 ในช่วงเวลาเย็นเวลา 18.00-21.00 น.

3. ความต้องการด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ประชาชนชายอายุ 25 ปีขึ้นไป มีความต้องการมากที่สุด คือร้อยละ 56.67 เห็นว่าควรเพิ่มจำนวนลานกีฬา ประชาชนชายอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความต้องการมากที่สุด คือร้อยละ 82.22 เห็นว่า ลานกีฬาควรมีจุดน้ำดื่มที่ ถูกสุขลักษณะ ประชาชนหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป และประชาชนหญิงอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความต้องการ ตรงกันมากที่สุดร้อยละ 61.11 และ 81.11 เห็นว่า ลานกีฬามีแสงสว่างเพียงพอและเหมาะสมกับการ ออกกำลังกาย

4. ความต้องการด้านการจัดการ ประชาชนชายอายุ 25 ปีขึ้นไป ประชาชนชาย อายุ ต่ำกว่า 25 ปี และประชาชนหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป มีความต้องการตรงกันมากที่สุด ร้อยละ 67,78,74,44, และ 67,68ตามลำดับ คือเห็นว่าการจัดการแข่งขันกีฬา หรือกิจกรรมการออก กกำลังกายในลานกีฬา ประชาชนหญิงอายุต่ำกว่า 25 ปี มีความต้องการมากที่สุด คือร้อยละ 63.33 เห็นว่า ควรมีระเบียบและกติกากการใช้ลานกีฬาอย่างชัดเจน

ทัศนีย์ รัตนอรุณ (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการนันทนาการของ บุคลากร สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นเพียงพอ ส่วนด้านที่เห็นว่าไม่เพียงพอ ได้แก่ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ คือ จำนวนบุคลากรให้บริการกิจกรรม นันทนาการ ในด้านบุคลากรผู้ให้บริการ สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกและด้าน กิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการดำเนินงานมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

นิรุจ อักษรพิมพ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและความต้องการในการ ออกกำลังกายของสมาชิกศูนย์นันทนาการชุมชน กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2545 ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพในการออกกำลังกายของสมาชิกศูนย์นันทนาการชุมชน กรุงเทพมหานคร ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 15-25 ปี และ 25 ปีขึ้นไป ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบุคลากรที่ให้บริการ และด้านวิชาการเกี่ยวกับการออกกำลังกาย มีสภาพในการออกกำลังกาย อยู่ระดับปานกลาง

2. ความต้องการในการออกกำลังกายของสมาชิกศูนย์นันทนาการชุมชน กรุงเทพมหานคร ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย และเพศหญิง และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 15-25 ปี และ 25 ปีขึ้นไป มีความต้องการด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก

ที่สุด ด้านบุคลากร ผู้ให้บริการ และด้านวิชาการเกี่ยวกับการออกกำลังกาย อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านประเภทกิจกรรมที่ต้องการในการออกกำลังกาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 15-25 ปี และอายุ 25 ปีขึ้นไป ประเภทกิจกรรมที่ต้องการออกกำลังกายมากที่สุด คือ กิจกรรมและวิ่งเพื่อสุขภาพ การเต้น

แอโรบิคเพื่อสุขภาพ และการเต้นลีลาศเพื่อสุขภาพ ตามลำดับ และในส่วนประเภทกิจกรรมที่ต้องการในการออกกำลังกายของเพศชาย คือ กีฬาเทเบิลเทนนิส กีฬาแบดมินตัน และกีฬาฟุตบอลตามลำดับ และเพศหญิง คือกีฬาเทเบิลเทนนิส กีฬาแบดมินตัน และกีฬาว่ายน้ำตามลำดับ

วัลลภ เจียมสุข (2548 : 91-94) ได้ศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้ใช้บริการที่มีต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคของห้างเทสโกโลตัส ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้ใช้บริการที่มีต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคของห้างเทสโกโลตัส ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรส และวัตถุประสงค์หลักที่มาใช้บริการ พบว่า ผู้ใช้บริการฟรีแอโรบิคมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคที่ห้างเทสโกโลตัสในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางยกเว้นด้านการบริการมีความเหมาะสมในระดับมาก และ

1. การเปรียบเทียบพฤติกรรมของผู้ใช้บริการกิจกรรมฟรีแอโรบิคของห้างเทสโกโลตัสในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้

1.1 ผู้ใช้บริการที่มีอายุแตกต่างกันเลือกบริเวณของลานที่จะเดินมีสถานที่เดินทางมาเดินแอโรบิค ใช้วิธีการเดินทางมาเดินแอโรบิค และมีบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการมาเดินแอโรบิคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ใช้ระยะเวลาหลังจากเดินแอโรบิคแล้วจึงเดินทางกลับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ผู้ใช้บริการที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีสถานที่เดินทางมาเดินแอโรบิคและใช้วิธีการเดินทางมาเดินแอโรบิคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเลือกบริเวณลานที่เดินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 ผู้ใช้บริการที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ใช้ช่วงเวลาก่อนหรือหลังการเดินเข้าไปจับจ่ายใช้สอยภายในห้างเทสโกโลตัส มีสถานที่เดินทางมาเดินแอโรบิค ใช้วิธีเดินทางมาเดินแอโรบิค และมีบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการมาเดินแอโรบิค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.4 ผู้ใช้บริการที่มีอาชีพแตกต่างกัน ใช้ช่วงเวลาก่อนหรือหลังการเดินเข้าไปจับจ่ายใช้สอยภายในห้างเทสโกโลตัส มีสถานที่เดินทางมาเดินแอโรบิค ใช้วิธีเดินทางมาเดินแอโรบิค และมีบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการใช้กิจกรรมฟรีแอโรบิค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.5 ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีจำนวนเฉลี่ยที่เดินทางมาเดินแอโรบิคที่ห้างเทสโกโลตัสต่อสัปดาห์มีช่วงเวลาเดินทางมาถึงลานเดินแอโรบิคก่อนเดินมีสถานที่เดินทางมาเดินแอโรบิค ใช้วิธีการเดินทางมาเดินแอโรบิค และมีบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการมาเดินแอโรบิค

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เลือกบริเวณของลานที่จะเดินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.6 ผู้ใช้บริการที่มีวัตถุประสงค์หลักในการใช้บริการแตกต่างกันใช้วิธีการเดินทางมาเดินแอโรบิคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ใช้บริการที่มีกิจกรรมฟรีของห้างเทสโกโลดส์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

2.1 ผู้ใช้บริการที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคของห้างเทสโกโลดส์ด้านสถานที่ว่ามีความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผู้ใช้บริการที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคของผู้ใช้บริการโดยรวมและรายด้านยกเว้นด้านส่งเสริมการตลาดมีความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ผู้ใช้บริการมีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคของผู้ใช้บริการโดยรวมและรายด้านว่ามีความเหมาะสมไม่แตกต่างกัน

2.4 ผู้ใช้บริการมีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคของห้างเทสโกโลดส์ในเขตกรุงเทพมหานครโดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.5 ผู้ใช้บริการมีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคของห้างเทสโกโลดส์ในเขตกรุงเทพมหานครด้านการส่งเสริมการตลาด ว่ามีความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.6 ผู้ใช้บริการที่มีวัตถุประสงค์หลักในการมาใช้บริการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคของห้างเทสโกโลดส์ในเขตกรุงเทพมหานครโดยรวมว่ามีความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เลิศวลีภรณ์ อรุณชัยรัตน์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการสวนวชิรเบญจทัศ พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านบุคลากร ด้านการจัดและดำเนินการ มีความพึงพอใจในระดับมาก

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ เกี่ยวกับความคิดเห็นและการจัดกิจกรรมให้แก่ผู้บริการนั้น สามารถสรุปได้ว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ มีปัจจัยที่สำคัญ คือ ตัวแปรทาง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทกิจกรรมที่ให้บริการ ความถี่ในการใช้บริการ มีผลต่อความพึงพอใจของผู้บริการทั้งใน ด้านการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบุคลากร ด้านการจัดและดำเนินการ ทั้งนี้ เพื่อนำเสนอผลงานวิจัยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปพิจารณาให้ความสำคัญกับกิจกรรมนันทนาการและจัดบริการกิจกรรมนันทนาการให้กับผู้บริการต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้ใช้บริการที่เข้ามาทำกิจกรรมนันทนาการในอุทยานเบญจสิริ โดยเก็บตัวอย่างจากสำนักงานสวนสาธารณะ กรุงเทพมหานคร จากข้อมูลตามปีงบประมาณ 2549 สรุปสำรวจสิ้นสุดเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ.2549 ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริมีจำนวน 10,000 คนต่อสัปดาห์ (สำนักงานสวนสาธารณะ : กรุงเทพมหานคร: 2549)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ โดยเปรียบเทียบตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสุ่มของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan 1970: 608) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 384 คน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเก็บตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการที่เข้ามาทำกิจกรรมนันทนาการในอุทยานเบญจสิริ โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 : เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 : เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ แบ่งเป็นความคิดเห็น 3 ด้าน คือ ด้านการจัดดำเนินงาน ด้านสถานที่อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัย และด้านกิจกรรมนันทนาการ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1	คะแนน

และนำค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นมาแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2530: 92-96)

เห็นด้วยมากที่สุดมีค่าระหว่าง	4.50-5.00
เห็นด้วยมากมีค่าระหว่าง	3.50-4.49
เห็นด้วยปานกลางมีค่าระหว่าง	2.50-3.49
เห็นด้วยน้อยมีค่าระหว่าง	1.50-2.49
เห็นด้วยน้อยที่สุดมีค่าระหว่าง	1.00-1.49

ตอนที่ 3 : เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) แสดงข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากงานวิจัย วิทยานิพนธ์ เอกสาร และบทความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดประเด็นคำถามที่ต้องการศึกษาในครั้งนี เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ
3. นำแบบสอบถามฉบับร่างไปปรึกษาอาจารย์ที่ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว ก็นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบและแนะนำในการแก้ไขปรับปรุง จากนั้นนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจเนื้อหาและหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Content Validity) จำนวน 5 ท่าน (อยู่ในภาคผนวก) หลังจากให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมคำแนะนำต่าง ๆ ไปพิจารณาปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์อีกครั้ง เพื่อปรับปรุงและแก้ไขก่อนนำแบบสอบถามไปทดลองเพื่อหาความเชื่อมั่น
2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่า

ความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาร์ค (Cronbach.1970:161) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอหนังสืออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล ณ อุทยานเบญจสิริ
2. ดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 400 ชุด เพื่อนำข้อมูลมาจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้เก็บรวบรวม
2. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัส เพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
3. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลตามโปรแกรม SPSS เพื่อประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำข้อมูลตอนที่ 1 มาทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) เป็นรายด้านและรายข้อ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างโดยการทดสอบค่า ที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐาน สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และทดสอบค่า เอฟ (F-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป หากพบว่าข้อมูลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง
4. นำข้อมูลตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มารวบรวม วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t – distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F – distribution)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสองแต่ละตัว (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสองแต่ละตัว (Mean of Square)
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of freedom)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นผู้ให้บริการอุทยานเบญจสิริ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ รวม 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการจัดดำเนินงาน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย และด้านกิจกรรมนันทนาการ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ รวม 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการจัดดำเนินงาน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย และด้านกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมและแต่ละด้าน โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา

ตอนที่ 4 รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรม
นันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ รวม 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการจัดดำเนินงาน
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย และด้านกิจกรรมนันทนาการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	n (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	156	39.00
หญิง	244	61.00
รวม	400	100.00
2. อายุ		
อายุ 15 - 25 ปี	114	28.40
อายุ 26 - 35 ปี	167	41.80
อายุ 36 - 45 ปี	100	25.00
อายุ 46 ปี ขึ้นไป	19	4.80
รวม	400	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	233	58.20
ปริญญาตรี	163	40.80
สูงกว่าปริญญาตรี	4	1.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ใช้บริการที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ จำนวน 400 คน
จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

1. เพศ ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.00 และเป็น
เพศชาย จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00

2. อายุ ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีอายุ 26-35 ปี จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.80
รองลงมาคืออายุ 15-25 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.40 และอายุ 36-45 ปี จำนวน 100 คน
คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุดคือ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80

3. การศึกษา ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20 และการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.80 และการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

ตาราง 2 จำนวนค่าร้อยละ ของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ จำแนกตามประเภทกิจกรรมที่ใช้บริการ

รายการ	n (คน)	ร้อยละ
ประเภทกิจกรรมที่ใช้บริการ		
เตะกร้อ	24	6.00
สระว่ายน้ำ	26	6.50
วอลเลย์บอล	37	9.30
แอโรบิค	67	16.80
บาสเก็ตบอล	24	6.00
ไทเก๊ก	32	8.00
เดิน-วิ่งเพื่อสุขภาพ	67	16.80
นั่งเล่น, ปิกนิก	92	23.00
ดนตรีในสวน	12	3.00
ธรรมะในสวน	9	2.20
อื่นๆ	10	2.40
รวม	400	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า ประเภทกิจกรรมที่ใช้บริการ ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ทำกิจกรรมนั่งเล่น จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 รองลงมาคือแอโรบิค,เดิน-วิ่งเพื่อสุขภาพ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.80 และทำกิจกรรมวอลเลย์บอล จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 และทำกิจกรรมสระว่ายน้ำ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 และทำกิจกรรมเตะกร้อ ,บาสเก็ตบอล จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และกิจกรรมดนตรีในสวน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3 และทำกิจกรรมอื่นๆ จำนวน 10 คิดเป็นร้อยละ 2.40 และที่น้อยที่สุด คือ ทำกิจกรรมธรรมะในสวน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20

ตาราง 3 จำนวนค่าร้อยละ ของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ จำแนกตามช่วงเวลาที่ใช้บริการ

รายการ	n (คน)	ร้อยละ
ช่วงเวลาที่มาใช้บริการ		
เวลา 05.00 – 08.00 น.	32	8.00
เวลา 08.00 – 11.00 น.	71	17.80
เวลา 11.00 – 14.00 น.	29	7.30
เวลา 14.00 – 17.00 น.	30	7.40
เวลา 17.00 – 21.00 น.	238	59.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่า ช่วงเวลาที่ใช้บริการ ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ใช้บริการช่วงเวลาคือ ช่วง 17.00-21.00 น. มีจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 รองลงมาคือช่วง 08.00-11.00 น. จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 และช่วงเวลา 05.00-08.00 น. จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8 และช่วงเวลา 14.00-17.00 น.จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.40 และที่น้อยที่สุด คือ ช่วงเวลา 11.00-14.00 น. จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.30

ตาราง 4 จำนวนค่าร้อยละ ของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ จำแนกตามความถี่ของการใช้บริการ

รายการ	n (คน)	ร้อยละ
ความถี่ของการมาใช้บริการ		
ทุกวัน	57	14.20
3 ครั้ง หรือมากกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์	128	32.00
2 ครั้งต่อสัปดาห์	171	42.70
1 ครั้งต่อสัปดาห์	29	7.30
1 ครั้งต่อเดือน	15	3.80
รวม	400	100

จากตาราง 4 แสดงว่า ความถี่ของการใช้บริการส่วนใหญ่มาใช้บริการ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.70 รองลงมาคือ มาใช้บริการ 3 ครั้ง หรือมากกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 และมาใช้บริการทุกวัน จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.20 และ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.30 และที่น้อยที่สุด คือ มาใช้บริการ 1 ครั้งต่อเดือน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ รวม 3 ด้าน ประกอบด้วย ประกอบด้วย ด้านการจัดดำเนินงาน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย และด้านกิจกรรมนันทนาการ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังปรากฏผลในตาราง 2 - 6

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ (n = 400)

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านการจัดดำเนินงาน	3.65	0.16	มาก
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย	3.73	0.11	มาก
3. ด้านกิจกรรมนันทนาการ	3.85	0.20	มาก
รวม	3.74	0.09	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ ด้านการจัดดำเนินงาน (n = 400)

ด้านการจัดดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. เวลาเปิด-ปิดของสถานที่ที่มีความเหมาะสม	3.77	0.42	มาก
2. จัดแบ่งพื้นที่ในแต่ละส่วนมีความเหมาะสม	3.91	0.29	มาก
3. มีการดูแลรักษาและทำความสะอาดพื้นที่โดยรอบ	3.96	0.20	มาก
4. มีการประชาสัมพันธ์ด้านข้อมูลข่าวสารต่างๆให้ผู้มาใช้บริการทราบ	3.09	0.49	ปานกลาง
5. มีการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการออกกำลังกายและกีฬาที่เหมาะสม	3.67	0.47	มาก
6. มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เหมาะสมกับฤดูกาล โอกาส เวลา และวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน	3.24	0.45	ปานกลาง
7. มีการจัดระบบดูแล รักษาความปลอดภัยอย่างเหมาะสม	3.97	0.16	มาก
รวม	3.65	0.16	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ มีความคิดเห็นด้านการจัดดำเนินงาน มีความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น มีการประชาสัมพันธ์ด้านข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้ผู้มาใช้บริการทราบ และมีการจัดกิจกรรมพิเศษเหมาะสมกับฤดูกาล โอกาส เวลา และวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของ ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย (n = 400)

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีป้ายบอกเส้นทางชัดเจน	3.79	0.41	มาก
2. มีป้ายบอกเส้นทางเพียงพอ	3.54	0.49	มาก
3. แผนผังสถานที่เป็นระเบียบและมีความเหมาะสม	3.75	0.44	มาก
4. สภาพแวดล้อมร่มรื่นและสวยงาม	4.15	0.36	มาก
5. สถานที่สะอาดและถูกสุขลักษณะ	4.00	0.07	มาก
6. สถานที่ออกกำลังกายมีเพียงพอกับผู้มาใช้บริการ	3.91	0.28	มาก
7. มีประเภทของอุปกรณ์ให้เลือกใช้ตามความต้องการอย่างเพียงพอ	3.55	0.49	มาก
8. ประเภทของอุปกรณ์สะอาด ปลอดภัย และใช้งานได้ดี	3.53	0.50	มาก
9. มีม้านั่งศาลาที่พักผ่อนเพียงพอ	4.00	0.22	มาก
10. มีไฟฟ้าแสงสว่างเพียงพอและเหมาะสม	3.88	0.32	มาก
11. มีร้านค้าจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มไว้บริการเพียงพอ	3.12	0.33	ปานกลาง
12. มีห้องน้ำ ห้องสุขา สะอาดเพียงพอ	2.77	0.48	ปานกลาง
13. ที่รองรับขยะวางไว้ในที่เหมาะสมและเพียงพอ	3.90	0.30	มาก
14. เจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยเพียงพอ	3.74	0.43	มาก
15. เจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัย ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ	3.94	0.24	มาก
16. เจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาดมีเพียงพอ	3.97	0.17	มาก
17. เจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาด ดูแลความสะอาดอย่างเพียงพอ	3.98	0.14	มาก
รวม	3.73	0.11	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ มีความคิดเห็นด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้น มีร้านค้าจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มไว้บริการเพียงพอ และมีห้องน้ำ ห้องสุขา สะอาดเพียงพอ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ ด้านกิจกรรมนันทนาการ (n = 400)

ด้านกิจกรรมนันทนาการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. กิจกรรมที่จัดให้บริการตรงกับความต้องการและความสนใจ	3.91	0.29	มาก
2. ได้รับประโยชน์จากกิจกรรมที่จัดขึ้น	3.74	0.43	มาก
3. กิจกรรมที่จัดสามารถดึงดูดใจให้สมาชิกอยากเข้าร่วมกิจกรรม	3.92	0.26	มาก
4. ประเภทกิจกรรมมีความหลากหลายและเหมาะสม	3.75	0.44	มาก
5. ช่วงระบบเวลาที่จัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	3.94	0.24	มาก
รวม	3.85	0.20	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ มีความคิดเห็นด้านกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ รวม 3 ด้าน ประกอบด้วย ประกอบด้วย ด้านการจัดดำเนินงาน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย และด้านกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ (n = 400)

ความคิดเห็นของ ผู้ให้บริการอุทยานเบญจสิริ	ชาย (n=156)			หญิง (n=244)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านการจัดดำเนินงาน	3.66	0.16	มาก	3.65	0.16	มาก
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย	3.74	0.10	มาก	3.72	0.12	มาก
3. ด้านกิจกรรมนันทนาการ	3.83	0.20	มาก	3.85	0.21	มาก
รวม	3.75	0.08	มาก	3.74	0.10	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า ผู้ให้บริการอุทยานเบญจสิริ เพศชายและเพศหญิง มีความเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ (n = 400)

ความคิดเห็นของ ผู้ให้บริการอุทยานเบญจสิริ	เพศ				t	p
	ชาย (n=156)		หญิง (n=244)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการจัดดำเนินงาน	3.66	0.16	3.65	0.16	0.184	0.668
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย	3.74	0.10	3.72	0.12	2.220	0.137
3. ด้านกิจกรรมนันทนาการ	3.83	0.20	3.85	0.21	0.509	0.476
รวม	3.75	0.08	3.74	0.10	1.017	0.314

จากตาราง 10 แสดงว่าผู้ให้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ (n = 400)

ความคิดเห็นต่อการจัด กิจกรรมนันทนาการ	อายุ	n	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านการจัดดำเนินงาน	15 - 25 ปี	114	3.66	0.17	มาก
	26 - 35 ปี	167	3.65	0.17	มาก
	36 - 45 ปี	100	3.65	0.14	มาก
	46 ปี ขึ้นไป	19	3.70	0.16	มาก
รวม		400	3.65	0.16	มาก
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่ง อำนวยความสะดวกและความปลอดภัย	15 - 25 ปี	114	3.73	0.09	มาก
	26 - 35 ปี	167	3.74	0.13	มาก
	36 - 45 ปี	100	3.73	0.10	มาก
	46 ปี ขึ้นไป	19	3.68	0.15	มาก
รวม		400	3.73	0.11	มาก
3. กิจกรรมนันทนาการ	15 - 25 ปี	114	3.81	0.21	มาก
	26 - 35 ปี	167	3.87	0.19	มาก
	36 - 45 ปี	100	3.85	0.21	มาก
	46 ปี ขึ้นไป	19	3.87	0.20	มาก
รวม		400	3.85	0.20	มาก
โดยรวม	15 - 25 ปี	114	3.73	0.09	มาก
	26 - 35 ปี	167	3.75	0.09	มาก
	36 - 45 ปี	100	3.74	0.09	มาก
	46 ปี ขึ้นไป	19	3.75	0.10	มาก
รวม		400	3.74	0.09	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่า ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ ทุกระดับอายุ มีความคิดเห็นโดยรวม
และรายด้าน อยู่ในระดับมาก

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ (n = 400)

ความคิดเห็นต่อการจัด กิจกรรมนันทนาการ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านการจัดดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.060	0.020	0.725	0.538
	ภายในกลุ่ม	396	10.992	0.028		
	รวม	399	11.053			
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.072	0.024	1.707	0.165
	ภายในกลุ่ม	396	5.575	0.014		
	รวม	399	5.647			
3. กิจกรรมนันทนาการ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.247	0.082	1.897	0.130
	ภายในกลุ่ม	396	17.173	0.043		
	รวม	399	17.420			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.028	0.009	0.978	0.403
	ภายในกลุ่ม	396	3.715	0.009		
	รวม	399	3.743			

จากตาราง 12 แสดงว่า ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัด
กิจกรรมนันทนาการ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา (n = 400)

ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ	ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการจัดดำเนินงาน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	233	3.67	0.14	มาก
	ปริญญาตรี	163	3.62	0.18	มาก
	สูงกว่าปริญญาตรี	4	3.60	0.29	มาก
	รวม	400	3.65	0.16	มาก
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัย	ต่ำกว่าปริญญาตรี	233	3.74	0.10	มาก
	ปริญญาตรี	163	3.72	0.13	มาก
	สูงกว่าปริญญาตรี	4	3.57	0.12	มาก
	รวม	400	3.73	0.11	มาก
3. กิจกรรมนันทนาการ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	233	3.83	0.21	มาก
	ปริญญาตรี	163	3.87	0.19	มาก
	สูงกว่าปริญญาตรี	4	3.65	0.30	มาก
	รวม	400	3.85	0.20	มาก
โดยรวม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	233	3.75	0.09	มาก
	ปริญญาตรี	163	3.74	0.10	มาก
	สูงกว่าปริญญาตรี	4	3.61	0.04	มาก
	รวม	400	3.74	0.09	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่า ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ ทุกระดับการศึกษา มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ
ของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา (n = 400)

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัด กิจกรรมนันทนาการ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านการจัดดำเนินงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.245	0.122	4.498*	0.012
	ภายในกลุ่ม	397	10.808	0.027		
	รวม	399	11.053			
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.143	0.071	5.147*	0.006
	ภายในกลุ่ม	397	5.504	0.014		
	รวม	399	5.647			
3. กิจกรรมนันทนาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.300	0.150	3.484*	0.032
	ภายในกลุ่ม	397	17.119	0.043		
	รวม	399	17.420			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.087	0.043	4.721*	0.009
	ภายในกลุ่ม	397	3.656	0.009		
	รวม	399	3.743			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความ
คิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

ตาราง 15 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรม
นันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ จำแนกตามระดับการศึกษา (n = 400)

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัด กิจกรรมนันทนาการ	ระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่า	ปริญญาตรี	สูงกว่า
			ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี
			3.67	3.62	3.60
1. ด้านการจัดดำเนินงาน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.67	-	0.01*	0.69
	ปริญญาตรี	3.62		-	0.96
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.60			-
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และ ความปลอดภัย	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.74	-	0.26	0.01*
	ปริญญาตรี	3.72		-	0.03*
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.57			-
3. ด้านกิจกรรมนันทนาการ		\bar{X}	3.83	3.87	3.65
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.83	-	0.20	0.20
	ปริญญาตรี	3.87		-	0.01*
โดยรวม	สูงกว่าปริญญาตรี	3.65			-
		\bar{X}	3.75	3.74	3.61
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.75	-	0.57	0.01*
	ปริญญาตรี	3.74		-	0.02*
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.61			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า ด้านการจัดดำเนินงาน ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับผู้ใช้บริการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัย ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับผู้ใช้บริการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี กับผู้ใช้บริการที่มีระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านกิจกรรมนันทนาการ ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี กับ ผู้ใช้บริการที่มีระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยรวม ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับ ผู้ใช้บริการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี กับ ผู้ใช้บริการที่มีระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 รวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรม นันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ ดังนี้

ด้านการจัดดำเนินงาน

- บริการร้านค้า ร้านอาหารไม่เพียงพอ จำนวนจุดจำหน่ายน้อยไป น่าจะพิจารณา แก้ปัญหา โดยการเพิ่มจุดจำหน่ายอาหารให้มากขึ้น

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัย

- ผู้ใช้บริการมีความคิดเห็นว่า ม้านั่งปูนข้างสนามบาส อยากให้ปรับให้นั่งสบายมาก ยิ่งขึ้น
- อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ขอให้เพิ่มประเภทกิจกรรมต่าง ๆ ให้ทันสมัยและ หลากหลาย และควรดูแล ซ่อมแซมบำรุงอุปกรณ์ที่ชำรุดให้พร้อมใช้งาน
- ควรเพิ่มห้องน้ำ เพราะมีน้อยเกินไป
- ควรจัดให้มีไฟฟ้าที่สว่างทุกจุดสำหรับทำกิจกรรมช่วงเวลากลางคืน

ด้านกิจกรรมนันทนาการ

- อยากให้มีสนามฟุตบอล
- อยากให้การเต้นแอโรบิคช่วงเช้า

ด้านอื่น ๆ

ผู้ให้บริการไม่มีความคิดเห็น

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความความคิดเห็น ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ ตามตัวแปร ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ เพื่อนำข้อมูลงานวิจัยครั้งนี้มาประยุกต์หาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่างๆของอุทยานเบญจสิริ หรือเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมอุทยานเบญจสิริ ให้สร้างความพึงพอใจ ความสนุกสนาน และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการอย่างแท้จริง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ใช้บริการที่เข้ามาทำกิจกรรมนันทนาการในอุทยานเบญจสิริ โดยเก็บตัวอย่างจากสำนักงานสวนสาธารณะ กรุงเทพมหานคร จากข้อมูลตามปีงบประมาณ 2549 สรุปสำรวจสิ้นสุดเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ.2549 ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ มีจำนวนทั้งสิ้น 10,000 คน ต่อสัปดาห์ (สำนักงานสวนสาธารณะ : กรุงเทพมหานคร. 2549)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ โดยเปรียบเทียบตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสุ่มของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan 1970:608) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 384 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน

2. ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน
3. ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ได้ทำการศึกษากับกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ใช้บริการในอุทยานเบญจสิริ จำนวน 400 ฉบับ ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์กลับคืนจำนวน 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการที่เข้ามาทำกิจกรรมนันทนาการในอุทยานเบญจสิริ โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 : เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ตามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทกิจกรรมที่ใช้บริการ ช่วงเวลาที่เข้ามาใช้บริการ และความถี่ของการมาใช้บริการ

ตอนที่ 2 : เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ แบ่งเป็นความคิดเห็น 3 ด้าน คือ ด้านการจัดดำเนินงาน ด้านสถานที่อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัย และด้านกิจกรรมนันทนาการ มีลักษณะเป็นมาตรส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 : เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) แสดงข้อเสนอแนะ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้บริการอุทยานเบญจสิริ และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเองทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกระทำการประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ
2. วิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้บริการอุทยานเบญจสิริ ทั้ง 3 ด้าน โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริระหว่างกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) ระหว่างกลุ่มเป้าหมายมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลจากการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ สรุปผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้ที่เข้ามาใช้บริการในอุทยานเบญจสิริ จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.00 และเป็นเพศชาย มีจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 อายุของผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีอายุ 26-35 ปี มีจำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.80 รองลงมาคือ อายุ 15-25 ปี มีจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 และอายุ 36-45 ปี มีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 และที่น้อยที่สุดคือ อายุ 46 ปีขึ้นไป มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.30 รองลงมาคือ ปริญญาตรี มีจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.80 และสูงกว่าปริญญาตรี มี 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ประเภทกิจกรรมที่ใช้บริการของผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ทำกิจกรรมนั่งเล่น ปิกนิก มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 รองลงมาคือ แอโรบิคและเดินวิ่ง-เพื่อสุขภาพ มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.80 และทำกิจกรรมวอลเลย์บอล 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 และทำกิจกรรมไทเก๊ก มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และทำกิจกรรมว่ายน้ำ มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 และทำกิจกรรมบาสเก็ตบอลและตะกร้อ มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และทำกิจกรรมดนตรีในสวน มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 และทำกิจกรรมอื่นๆ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 และน้อยที่สุดทำกิจกรรมชมรมในสวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 2.30 ช่วงเวลาการใช้บริการของผู้ใช้บริการบริการส่วนใหญ่ใช้บริการเวลา 17.00-21.00 น. มีจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 และเวลา 08.00-11.00 น. มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 และเวลา 05.00-08.00 น. มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และเวลา 14.00-17.00 น. มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และที่น้อยที่สุดคือเวลา 11.00-14.00 น. มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.30 และความถี่ในการใช้บริการของผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มาใช้บริการมีจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.80 รองลงมาคือ 3 ครั้งหรือมากกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 128 คน และมาใช้บริการทุกวัน มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 และมาใช้บริการ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.30 และที่น้อยที่สุด มาใช้บริการ 1 ครั้ง/เดือน มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
3. ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน
4. ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน
5. ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ สามารถนำมาอภิปรายผลตามสมมติฐาน ดังนี้

1. ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมและรายด้านอยู่ระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดดำเนินงาน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัย ด้านกิจกรรมนันทนาการ มีความคิดเห็นในระดับมาก ที่ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า อุทยานเบญจสิริ ได้มีการจัดการในเรื่องการจัดชนิดประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม มาตรฐานความปลอดภัย และความสะอาดโดยรวม ได้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพีระพงศ์ บุญศิริ (2542: 104-5) ได้กล่าวว่า หลักการจัดระบบบริหารงานนันทนาการที่ดี คือการจัดบริหารกิจกรรมนันทนาการอย่างมีประสิทธิภาพ จัดระเบียบขององค์กรให้น่าสนใจแก่สมาชิกทุกเพศ ทุกวัย จัดให้มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารอย่างทั่วถึงกัน และจัดความต้องการ ความสนใจของผู้เข้าร่วม นอกจากนี้ยังพบว่า นักท่องเที่ยวถือว่า ราคาค่าบริการของกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งนั้นอยู่ในระดับที่นักท่องเที่ยวพอใจและสามารถรับได้ อาจมาจากสาเหตุที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวอยู่นั้น อยู่ในวัยทำงานโดยมีรายได้เป็นของตัวเองแล้ว สามารถเลือกซื้อบริการกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งได้ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการควรพิจารณาในส่วนของเรื่องราคาค่าบริการให้มีความสมเหตุสมผล มีความยุติธรรม กับประโยชน์และคุณค่าที่นักท่องเที่ยวได้รับมากที่สุด

2 ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 เพราะว่าผู้ที่มาใช้บริการทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความต้องการพื้นฐานไม่แตกต่างกัน โดยเข้ามาใช้บริการอุทยานเบญจสิริเพื่อพักผ่อนหย่อนใจในลักษณะที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมกับตัวเอง และผู้บริการที่เข้ามาทำกิจกรรมนันทนาการที่อุทยานเบญจสิรินั้น สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี ประกอบกับมีกิจกรรมที่หลากหลายเพียงพอที่จะเลือกเข้าร่วมได้ตาม

ความพอใจ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง จึงส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมไม่แตกต่างกัน โดยสอดคล้องกับงานวิจัย ของ อารยา วรรณประเสริฐ (2542 : 96) ทำวิจัยเรื่อง “ ภาพลักษณ์ ประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ” พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเพศชายมี ภาพลักษณ์ประเทศไทยไม่แตกต่างจากนักท่องเที่ยวเพศหญิง และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรา ทิพย์ ธรรมสังคีติ (2546 : 201) ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ใช้บริการเรือสำราญอันดามันปรีนเซส พบว่า ผู้ใช้บริการเรือสำราญอันดามันปรีนเซสที่มีเพศ และสถานภาพการสมรสแตกต่างกันมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเรือสำราญอันดามันปรีนเซสไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัย ของ มานะ มหัทธพงษ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งจังหวัดปราจีนบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวมีเพศ อายุและระดับการศึกษา ต่างกันมีความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง จังหวัดปราจีนบุรี ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญพัชร สุวรรณสนธิชัย (2547 : 109) ทำวิจัยเรื่อง “ทัศนคติและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีต่อวัดพระศรีรัตนศาสดาราม” พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติในการเที่ยววัดพระศรีรัตนศาสดารามของนักท่องเที่ยวต่างประเทศไม่แตกต่างกัน โดยนักท่องเที่ยวเพศหญิงมีทัศนคติด้านวัดดีกว่าเพศชาย เพราะการที่เพศหญิงมีความสนใจมากกว่า จึงทำให้เที่ยวมากกว่าและทัศนคติก็พลอยดีกว่าเพศชายไปด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัย

3 ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะอาจเป็นเพราะ ในการมาอุทยานเบญจสิรินั้นส่วนใหญ่มาเป็นครอบครัว โดยประเภทและลักษณะกิจกรรมนันทนาการที่ให้บริการมีความหลากหลาย จึงทำให้สามารถประกอบกิจกรรมได้ทุกๆ ช่วงอายุ กิจกรรมนั้นก่อให้เกิดความสนุกสนานร่วมกัน และส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเกรียงศักดิ์ ชูตระกูล (2547: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ต กรณีศึกษา: www.dek-d.com พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับด้านความถี่ในการใช้บริการ ด้านช่วงเวลาการให้บริการ และการสมัครเป็นสมาชิก และสอดคล้องกับงานวิจัยของประภัสสร ศรีภักดี (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการและกิจกรรมนันทนาการ ของค่ายฝึกนักศึกษาวิชาทหารเขาชนไก่ จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริการและกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณ สมพงษ์ (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของบุคลากร บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ที่มีต่อการใช้บริการกิจกรรมนันทนาการ ณ ศูนย์อบรมธาราพาร์ค พบว่า บุคลากรที่มีเพศต่างกัน อายุต่างกัน ระดับการศึกษาต่างกัน ประสบการณ์การทำงานต่างกันและตำแหน่งงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการใช้บริการกิจกรรมนันทนาการโดยรวมไม่แตกต่างกัน

4 ผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่าผู้ให้บริการอุทยานเบญจสิริที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้บริการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มาใช้บริการมากกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ใช้บริการระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีเวลาว่างหลังจากเลิกเรียน มีเวลาแห่งการเรียนรู้จากเพื่อนหรือกลุ่มสังคมที่ทำกิจกรรมร่วมกัน มีการเรียนรู้ต่อเนื่อง จึงเข้ามาใช้บริการอุทยานเบญจสิริ มากกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีเนื่องจากกลุ่มการศึกษาระดับนี้จะมีเวลาที่ไม่แน่นอน มีภาระความรับผิดชอบในเรื่องการทำงาน จึงมีความถี่ในการเข้ามาใช้บริการอุทยานเบญจสิริน้อยกว่าผู้ให้บริการระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ดังนั้นความแตกต่างทางการศึกษาจึงน่าจะมีผลให้ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการกิจกรรมนันทนาการของอุทยานเบญจสิริแตกต่างกันไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา จุมคอม (2546: บทคัดย่อ) ที่ว่าระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในการใช้บริการเว็บไซต์ท่องเที่ยวภายในประเทศ สบายดอทคอม (www.sabuy.com) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิศิษฐ์ ธรรมศรี (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกด้านนันทนาการในสวนหลวง ร๙ พบว่านักท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างทางด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่เข้ามาท่องเที่ยวในสวนหลวง ร๙ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า

1. ด้านการจัดดำเนินงาน ผู้ใช้บริการมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าในข้อการประชาสัมพันธ์ด้านข่าวสารต่างๆ ให้ผู้บริการทราบ อยู่ในระดับปานกลาง จึงเห็นควรมีการประชาสัมพันธ์ที่เพิ่มมากขึ้น มีบอร์ดตารางกิจกรรมประจำวันให้ทราบ
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยผู้บริการมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีร้านค้าจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มไว้บริการเพียงพอและห้องน้ำ ห้องสุขา สะอาดเพียงพอ อยู่ในระดับปานกลาง จึงเห็นควรเพิ่มห้องน้ำ ห้องสุขา จุดรับประทานอาหาร ชุมนวดอาหารว่างและเครื่องดื่มหรือร้านค้าย่อย ให้มากขึ้น นอกจากนั้นขอให้ทางอุทยานเบญจสิริ ดูแลเรื่องความสะอาดของห้องน้ำและห้องสุขา ไม่ให้ส่งกลิ่นรบกวน และควรดูแลซ่อมบำรุงอุปกรณ์ชำรุดให้พร้อมใช้งาน เช่น ป้ายสถานีออกกำลังกายแต่ละจุดที่ตัวอักษร และภาพตัวอย่างลบบเลือนไป ควรเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริการ และเหมาะสมกับงบประมาณของรัฐบาล

3. ด้านกิจกรรมนันทนาการผู้ใช้บริการมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ระดับมาก จึงเห็นควรเพิ่มกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้มากขึ้น โดยการจัดกิจกรรมในวันหยุด เน้นกระบวนการคิดสร้างสรรค์ให้กับผู้ใช้บริการ และสร้างความประทับใจ ควรจัดโซนกิจกรรมประเภทอื่นๆ เพิ่มเติมให้เกิดความหลากหลายมากกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบัน รวมทั้งกิจกรรมนันทนาการอื่นๆ เพิ่มเติมให้ทันสมัยและหลากหลาย จะทำให้โอกาสที่ผู้ใช้บริการจะกลับมาใช้บริการซ้ำก็มีเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มตัวแปรให้มากขึ้น
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมนันทนาการ
3. ควรเปรียบเทียบความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมในสวนสาธารณะอื่นๆ จังหวัดอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกรียงศักดิ์ ชุตระกุล. (2547). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการเว็บไซต์ กรณีศึกษา: www.dek.d.com*. สารนิพนธ์ บธ.ม.(การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- จินดา ปั้นบรรจง.(2544).*ความต้องการออกกำลังกายของประชาชนในลานกีฬากลุ่มเจ้าพระยาของ กรุงเทพมหานคร .ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) .* กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ธีระพร อูวรรณโณ. (2529). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิรุจ อักษรพิมพ์. (2546). *สภาพและความต้องการในการออกกำลังกายของสมาชิกศูนย์ นันทนาการชุมชน กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2545 .* ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) . กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ประภัสสร ศรีภักดี. (2548). *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการและกิจกรรมนันทนาการ ของค้าปลีกนักศึกษาวิชาทหารเขาสอนไก่อ จังหวัดกาญจนบุรี.ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา)* กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- พรเพ็ญ เพชรสุขสิริ. (2531). *การวัดทัศนคติ*. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ: คณะ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พีระพงษ์ บุญศิริ. (2542). *นันทนาการและการจัดการ*.กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เพ็ญพัชร สุวรรณสนธิชัย. (2547). *ทัศนคติและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีต่อ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม.ปริญญาณิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด).*กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2531). *วิธีวิจัย*. กรุงเทพฯ: งานส่งเสริมและตำรา กองบริการการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มานะ มหิฉมพงษ์. (2548) *ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง จังหวัดปราจีนบุรี. ปริญญาณิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ).* กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา จุ่มคอม. (2546). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในการใช้บริการเว็บไซต์ท่องเที่ยวภายในประเทศ : กรณีศึกษา www.sabuy.com* สารนิพนธ์ บธ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- เลิศวลีภรณ์ อรุณชัยรัตน์. (2549). *ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของ ผู้ใช้บริการสวนวชิรเบญจทัศ.ปริญญาณิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ).* กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร

- วราทิพย์ ธรรมสังคีติ. (2546). *ทัศนคติและพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของผู้ใช้บริการเรือสำราญอันดามันปริ้นเซส*. ปรินญานิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- วิศิษฐ์ ธรรมศรี. (2547). *ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกด้านนันทนาการในสวนหลวง ร๙*. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การบริหารทรัพยากรป่าไม้). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- วัลลภ เจียมสุข. (2548). *พฤติกรรมและความคิดเห็นของผู้ใช้บริการต่อกิจกรรมฟรีแอโรบิคของห้างเทสโกโลดส์ ในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). เจตคติ. กรุงเทพฯ: ดี.ดี.บุ๊คส์สโตร์.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). *นันทนาการและอุตสาหกรรมกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ;คณะ. (2522). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: ศิริชัยการพิมพ์.
- สุชา จันทร์เอม. (2527). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช. เทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุทธรรศน์ สมพงษ์. (2548). *ความพึงพอใจของบุคลากร บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่นจำกัด (มหาชน) ที่มีต่อการใช้บริการกิจกรรมนันทนาการ ณ ศูนย์อบรมธาราพาร์ค*. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- สุริพร ภัทราพรนันท์ (2541) *ศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติในจังหวัดกาญจนบุรี*.วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(สิ่งแวดล้อมศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.ถ่ายเอกสาร.
- เสาวลักษณ์ นวเจริญกุล (2541). *พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตอุทยานแห่งชาติไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี*. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- อารยา วรรณประเสริฐ. (2542). *ภาพลักษณ์ประเทศไทยในสายตาของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ*.วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (นิเทศศาสตร์พัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- Ann,Elizabeth D.A.(1997, April). *A surver of lifetime sports Needs and interests of senior Citizen in Middle Tennessee*. Dissertation Abstracts International. 37(10) : 634-A.
- Botha, B.P. (1981, October). *Park and Recreation Administration for Municipalities Of South Africa: A Study of a Group Municipal Authorities* . Dissertation Abstracts International. 42: 783-784A.

- Deleo, Catherine Ann. (May. 1983) *Interrrelationships between Job Satisfaction and Leisure Satisfaction for Municipal Recreation Directors in New England*. Dissertation Abstracts International. 43 ; 3638A.
- Ealine, Ruth. (1984, April). *Satisfaction of Tourist in Private Park and Recreation in New York* Dissertation Abstracts International. 44 (10): 1120-1128A.
- Fitzgerald, Michael R.; & Robert F. Durant. (1980). *Citizen Evaluation and Urban Management: Service Delivery in an Era of protest*. Public Administration Review. 40; 585-594.
- Hall, Douglas. (1989, Spring). *Beauvais' Fitness and Aerobic Center : Determination of Member Characteristics*. In Master Abstracts International. 27(1) : 47.
- Hendee, J., C. and Others. (1984). *Wilderness Users in the Pacific Northwest: Their Characteristics, Values and Management Preferences*. Washington, D.C. : USDA Forest Service Research Paper PNW-61.
- Parker, A., L. (1999, July). *Tourism Behavior of Younger*. Dissertation Abstracts International. 85 (12): 1118-1119A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจ
สิริ

.....
คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ ขอความร่วมมือจากท่านกรุณาตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้มากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นางสาวชลธิชา ลีไพโรจน์)
นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการนันทนาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับตัวของท่านมากที่สุด

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

อายุ 15 – 25 ปี อายุ 26 – 35 ปี
 อายุ 36 – 45 ปี อายุ 46 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ระดับปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

4. ประเภทกิจกรรมที่ใช้บริการ

ตะกร้อ สระว่ายน้ำ
 วอลเลย์บอล แอโรบิค
 บาสเก็ตบอล ไทเก๊ก
 เดิน-วิ่งเพื่อสุขภาพ ธรรมะในสวน
 นั่งเล่น, ปิกนิก ดนตรีในสวน
 อื่นๆ.....

5. ช่วงเวลาที่มาใช้บริการ

เวลา 05.00-08.00 น. เวลา 08.01-11.00 น.
 เวลา 11.01-14.00 น. เวลา 14.01-17.00 น.
 เวลา 17.01-21.00 น.

6. ความถี่ของการมาใช้บริการ

ทุกวัน 3 ครั้ง หรือมากกว่า 3 ครั้งต่อสัปดาห์
 2 ครั้งต่อสัปดาห์ 1 ครั้งต่อสัปดาห์
 1 ครั้งต่อเดือน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการอุทยานเบญจสิริ
คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
<u>ด้านการจัดดำเนินงาน</u>					
1. เวลาเปิด-ปิดของสถานที่มีความเหมาะสม					
2. จัดแบ่งพื้นที่ในแต่ละส่วนมีความเหมาะสม					
3. มีการดูแลรักษาและทำความสะอาดพื้นที่โดยรอบ					
4. มีการประชาสัมพันธ์ด้านข้อมูลข่าวสารต่างๆ ให้ผู้มาใช้บริการทราบ					
5. มีการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการออกกำลังกายและกีฬาที่เหมาะสม					
6. มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เหมาะสมกับฤดูกาล โอกาส เวลา และวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน					
7. มีการจัดระบบดูแล รักษาความปลอดภัยอย่างเหมาะสม					
<u>ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย</u>					
1. มีป้ายบอกเส้นทางชัดเจน					
2. มีป้ายบอกเส้นทางเพียงพอ					
3. แผนผังสถานที่เป็นระเบียบและมีความเหมาะสม					
4. สภาพแวดล้อมบรรยากาศร่มรื่นและสวยงาม					
5. สถานที่สะอาดและถูกสุขลักษณะ					
6. สถานที่ออกกำลังกายมีเพียงพอกับผู้ที่มาใช้บริการ					
7. มีประเภทของอุปกรณ์ให้เลือกใช้ตามความต้องการอย่างเพียงพอ					

ตอนที่ 2 (ต่อ)

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
8. ประเภทของอุปกรณ์สะอาด ปลอดภัย และใช้งานได้ดี					
9. มีม้านั่ง, ศาลาที่พักผ่อนเพียงพอ					
10. มีไฟฟ้าแสงสว่างเพียงพอและเหมาะสม					
11. มีร้านค้าจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มไว้บริการเพียงพอ					
12. มีห้องน้ำ ห้องสุขา สะอาดเพียงพอ					
13. ที่รองรับขยะวางไว้ในจุดที่เหมาะสมและเพียงพอ					
14. เจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยมีเพียงพอ					
15. เจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ					
16. เจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาดมีเพียงพอ					
17. เจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาดดูแลความสะอาดอย่างมีประสิทธิภาพ					
<u>ด้านกิจกรรมนันทนาการ</u>					
1. กิจกรรมที่จัดให้บริการตรงกับความต้องการและความสนใจ					
2. ได้รับประโยชน์จากกิจกรรมที่จัดขึ้น					
3. กิจกรรมที่จัดสามารถดึงดูดใจให้สมาชิกอยากเข้าร่วมกิจกรรม					
4. ประเภทกิจกรรมมีความหลากหลายและเหมาะสม					
5. ช่วงระบบเวลาที่จัดกิจกรรมมีความเหมาะสม					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3.1 ด้านการจัดดำเนินงาน

.....

.....

.....

3.2 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย

.....

.....

.....

3.3 ด้านกิจกรรมนันทนาการ

.....

.....

.....

3.4 ด้านอื่น ๆ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นายจุมพล ลัมภาภิวัฒน์
ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาสันตนาการ
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ นายพนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ นางกนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ชื่อ รท.ดร.ไพบุลย์ อ่อนมั่ง
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. ชื่อ นายสมชาติ ศักดิ์พิทักษ์
ตำแหน่ง หัวหน้าอุทยานเบญจสิริ
สถานที่ทำงาน สำนักงานสวนสาธารณะ สำนักสิ่งแวดล้อม

ประวัติย่อผู้วิจัย

